

คู่มือการขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ตามกฎหมายโรงงาน

	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำและแนวคิด	
1.1 บทนำ	2
1.2 แนวคิด	2
ส่วนที่ 2 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548	
2.1 ผู้เข้าข่ายต้องขออนุญาตนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน ตามกฎหมายโรงงาน	5
2.2 นิยาม	5
2.3 รหัสของชนิดและประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	6
2.4 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วซึ่งได้รับการยกเว้น	6
2.5 หน้าที่ของผู้ก่อกำเนิดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (Waste Generator: WG)	7
2.6 การรวบรวมและขนส่งของเสียอันตราย	10
2.7 หน้าที่ของผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (Waste Possessor : WP)	11
2.8 บทเฉพาะกาล	13
ส่วนที่ 3 การพิจารณาและกำหนดรหัสของวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	
3.1 ตัวอย่างสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ต้องขออนุญาต นำออกนอกบริเวณ โรงงาน	14
3.2 การพิจารณากำหนดรหัสของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	15
3.3 เอกสารประกอบการยื่นคำขออนุญาต	31
3.4 ประเภทของวิธีกำจัดและผู้รับบำบัดหรือกำจัด	33
เอกสารอ้างอิง	44
ตัวอย่างแบบฟอร์มเอกสาร	45
แบบฟอร์มหนังสือมอบอำนาจ	
แบบฟอร์มหนังสือยินยอมระหว่างผู้ใช้และผู้ให้บริการบำบัด/กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เพื่อประกันความรับผิด –Liability (กอ.1)	

ส่วนที่ 1 บทนำและแนวคิด

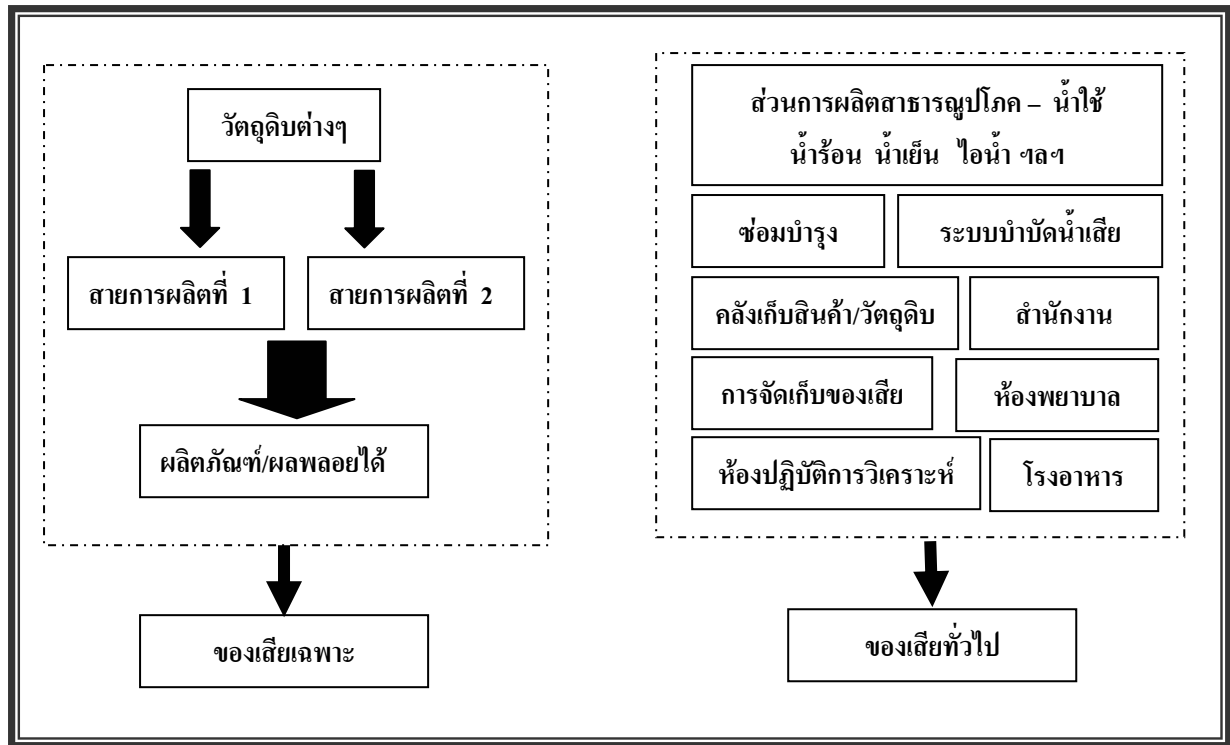
1.1 บทนำ

เนื่องจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงานอุตสาหกรรมฉบับใหม่ ซึ่งประกาศดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน 2549 เป็นต้นไป โดยยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) และฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว การจัดทำคู่มือการขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานตามกฎหมายโรงงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบการในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง

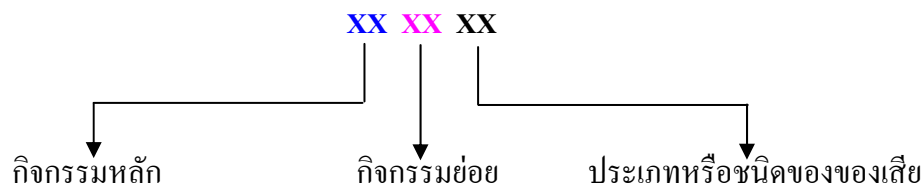
1.2 แนวคิด

จากรายงานการศึกษาโครงการนำร่องแนวทางการจัดเก็บข้อมูลวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม : จังหวัดสมุทรปราการ โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ระบุว่า การจำแนกของเสียอันตรายตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) ปฏิบัติได้ค่อนข้างยากจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิค เนื่องจากของเสียหลายชนิดต้องมีการพิสูจน์หรือวินิจฉัยโดยผลวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ อีกทั้งไม่มีความชัดเจนของคำจำกัดความ ทั้งในส่วนที่เป็นคำจำกัดความของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และคำจำกัดความของลักษณะและคุณสมบัติของของเสียอันตราย ซึ่งคณะผู้วิจัย ได้เสนอแนวคิดในการจัดประเภทของเสียอันตรายตามระบบของสหภาพยุโรป (European Waste Code :EWC – Hazardous Waste List : HWL) โดยเป็นระบบที่มีการจำแนกของเสียตามกิจกรรมการผลิตหรือกระบวนการผลิต สามารถระบุได้ว่าของเสียมาจากขั้นตอนใดของกระบวนการ และมีการชี้ชัดว่าของเสียใดเป็นของเสียอันตรายและของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย ทำให้การจำแนกทำได้สะดวกขึ้น ลดความยุ่งยากในการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ โดยจะจำแนกของเสียเป็น 2 ส่วน คือ ของเสียเฉพาะจากกระบวนการผลิตหลัก (Specific wastes) และของเสียทั่วไปหรือของเสียที่ไม่ได้เกิดจากกระบวนการผลิตหลัก (Common wastes)

ทั้งนี้ กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้นำผลการศึกษาดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว โดยออกเป็นประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2548 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน 2549 โดยนำรหัสของเสียมาใช้เพียง 19 หมวดใหญ่จาก 20 หมวด หมวด 1-12 เป็นของเสียเฉพาะจากกระบวนการผลิตหลัก (Specific wastes) และหมวด 13-19 ของเสียทั่วไปหรือของเสียที่ไม่ได้เกิดจากกระบวนการผลิตหลัก (Common wastes)

การกำหนดรหัสของเสียจะใช้ตัวเลข 6 หลัก เพื่อระบุถึงประเภทของอุตสาหกรรมและ กิจกรรมกระบวนการผลิตที่เป็นแหล่งกำเนิดของเสียนั้น

ตัวเลขหลักที่ 1 และ 2 หมายถึง ประเภทของอุตสาหกรรมหรือกิจกรรมหลัก กำหนดโดยใช้ เลข 01 ถึง 19 เช่น

07 XX XX หมายถึง ของเสียจากกระบวนการผลิตสารเคมีอินทรีย์ต่างๆ

19 XX XX หมายถึง ของเสียจากโรงปรับปรุงสภาพของเสีย โรงบำบัดน้ำเสีย โรงผลิต น้ำประปาและโรงงานผลิตน้ำใช้อุตสาหกรรม

ตัวเลขหลักที่ 3 และ 4 หมายถึง กิจกรรมย่อยซึ่งจะระบุรายละเอียดที่ชัดเจนขึ้น เช่น

07 02 XX หมายถึง ของเสียจากกระบวนการผลิต การผสมตามสูตร การจัดส่งและการใช้ งานพลาสติก ยางสังเคราะห์ และเส้นใยประดิษฐ์ ซึ่งพลาสติก ยางสังเคราะห์และเส้นใยประดิษฐ์จัดเป็น ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากสารเคมีอินทรีย์

19 09 XX หมายถึง ของเสียจากการผลิตน้ำประปา และน้ำใช้อุตสาหกรรม

ตัวเลขที่ 5 และ 6 หมายถึง ประเภทหรือชนิดของเสียที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการผลิตนั้นๆ

เช่น

07 02 07 หมายถึง ตะกอนหอกลับอื่นๆ ที่มีองค์ประกอบของธาตุฮาโลเจน และเศษวัสดุที่เหลือจากปฏิกิริยา

19 09 05 หมายถึง เรซินแลกเปลี่ยนประจุที่อิ่มตัว หรือใช้งานแล้ว

ทั้งนี้ ประเภทหรือชนิดของของเสียที่เกิดขึ้นอาจเป็นของเสียอันตราย (Hazardous waste) หรือของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย (Non Hazardous Waste) ก็ได้ ดังนั้น การกำหนดรหัสของเสียจึงใช้อักษรภาษาอังกฤษกำกับ โดยจะแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

(1) รหัสของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย (Non Hazardous Waste) ได้แก่ รหัสที่เป็นเลข 6 หลักและไม่มีอักษรภาษาอังกฤษกำกับ ยกเว้นรหัส XX XX 99 ซึ่งจะมีทั้งของเสียอันตรายและของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย

(2) รหัสของเสียอันตราย (Hazardous waste) ได้แก่ รหัสที่เป็นเลข 6 หลักที่มีอักษรภาษาอังกฤษ “HA” กำกับ (Hazardous waste – Absolute entry) โดยของเสียในกลุ่มนี้เป็นของเสียที่มีความเป็นอันตรายและไม่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหรือความเข้มข้นของสารอันตรายที่เป็นองค์ประกอบของของเสียอื่นๆ เช่น

16 06 01 HA แบตเตอรี่ชนิดใช้ตะกั่ว (Lead batteries)

13 01 01 HA น้ำมันไฮดรอลิกที่มีสาร โพลีคลอริเนตเต็ดไบฟีนิล

(3) รหัสของเสียที่อาจเป็นของเสียอันตราย โดยเปิดโอกาสให้พิสูจน์ความเป็นอันตราย ได้แก่ รหัสที่เป็นเลข 6 หลักที่มีอักษรภาษาอังกฤษ “HM” กำกับ (Hazardous waste – Mirror entry) ซึ่งของเสียดังกล่าวอาจเป็นหรือไม่เป็นของเสียอันตรายก็ได้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและความเข้มข้นของสารอันตรายหรือสารพิษในของเสียอื่นๆ ทั้งนี้ หากพิจารณาแล้วของเสียดังกล่าวไม่เป็นของเสียอันตรายของเสียอื่นๆ จะจัดอยู่ในรหัสของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตรายซึ่งไม่มีอักษรภาษาอังกฤษใดๆ กำกับ เช่น

10 13 09 HM ของเสียจากการผลิตซีเมนต์ไยหิน ที่มีแร่ใยหิน

10 13 10 ของเสียจากการผลิตซีเมนต์ไยหิน ที่ไม่ใช่ 10 13 09

หรือ

10 09 09 HM ฝุ่นจากเตาหลอมหล่อที่มีสารอันตราย

10 09 10 ฝุ่นจากเตาหลอมหล่อที่มีสารอันตราย ที่ไม่ใช่ 10 09 09

ส่วนที่ 2 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548

เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยการกำจัด/บำบัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งมีทั้งที่เป็นของเสียอันตราย (Hazardous waste-Absolute entry : HA) หรือ (Hazardous waste-Mirror entry : HM) และไม่เป็นของเสียอันตราย มีสาระสำคัญประกอบด้วย 5 หมวด และ 4 ภาคผนวก โดยสรุปดังนี้

2.1 ผู้เข้าข่ายต้องขออนุญาตนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานตามกฎหมายโรงงาน

ประกาศนี้มีผลบังคับใช้กับโรงงาน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ทั้งที่ตั้งอยู่นอกเขตและในเขตประกอบการอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

ความหมายของ “บริเวณโรงงาน” หมายถึง ขอบเขตพื้นที่ของโรงงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

2.2 นิยาม

“สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว” หมายความว่า สิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน รวมถึงของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และน้ำทิ้งที่มีองค์ประกอบหรือมีคุณลักษณะที่เป็นอันตราย

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบ หรือปนเปื้อนสารอันตราย หรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตราย ตามที่กำหนดในภาคผนวกท้ายประกาศ

“การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว” หมายความว่า การบำบัด ทำลายฤทธิ์ ทั้ง กำจัด จำหน่ายจ่ายแจก แลกเปลี่ยน หรือนำกลับ ไปใช้ประโยชน์ใหม่ในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการกักเก็บไว้เพื่อทำการดังกล่าว

“ผู้ก่อกำเนิดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว” หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ก่อให้เกิดและมีสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในครอบครอง

“ผู้รวบรวมและขนส่ง” หมายความว่า ผู้มีสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในครอบครองเพื่อการขนส่ง และผู้มีไว้ในครอบครองสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในสถานที่เก็บรวบรวม หรือขนถ่ายสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547

“ผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว” หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่มี สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วไว้ในครอบครอง ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับ การขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547 และ โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝังกลบสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ 105

คำอธิบายเพิ่มเติม

ผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว หมายถึง โรงงานปรับคุณภาพของเสียรวม โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้วหรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็น วัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม โรงงานเผาของเสียอันตราย โรงงาน ประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว หรือผู้ให้บริการอื่นที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม

“ใบกำกับการขนส่ง” หมายความว่า แบบกำกับการขนส่ง 02 ตามแนบท้ายประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547

“การแจ้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การแจ้งข้อมูลตามประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากโรงงาน โดยทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Internet) พ.ศ. 2547

2.3 รหัสของชนิดและประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว

จะกำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 1 ประกอบด้วยรหัสของเสีย 19 หมวดใหญ่ หมวด 1-12 เป็น ของเสียเฉพาะจากกระบวนการผลิตหลัก (Specific wastes) และหมวด 13-19 ของเสียทั่วไปหรือของเสียที่ ไม่ได้เกิดจากกระบวนการผลิตหลัก (Common wastes)

2.4 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ ได้แก่

2.4.1 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย จากสำนักงาน บ้านพัก อาศัย และ โรงอาหารในบริเวณโรงงาน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร กระดาษ เศษอาหารและกากตะกอน ไขมันจากโรงอาหาร ขวดน้ำ กระป๋องน้ำอัดลม เป็นต้น

2.4.2 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่มีกฎหมายควบคุมเฉพาะ ได้แก่

2.4.2.1 กากกัมมันตรังสี

2.4.2.2 มูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

2.4.3 น้ำเสียที่ส่งไปบำบัดนอกบริเวณโรงงานทางท่อส่ง

อย่างไรก็ตาม แม้จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตนำออกนอกบริเวณ โรงงานไปกำจัด ตามกฎหมายโรงงาน แต่โรงงานจะต้องดำเนินการกำจัดวัสดุที่ไม่ใช่แล้วดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม

2.5 หน้าที่ของผู้ก่อกำเนิดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (Waste Generator: WG)

1. ต้องไม่ครอบครองสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ภายในโรงงานเกินระยะเวลา 90 วัน หากเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้นี้ ต้องขออนุญาตต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม ตามแบบ สก.1 ในกรณีที่ครอบครองของเสียอันตรายให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547

คำอธิบายเพิ่มเติม

- สำหรับวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดขึ้นและมีการกองเก็บก่อนวันที่ประกาศจะมีผลบังคับใช้ให้เริ่มนับเวลาที่เริ่มต้นครอบครองตั้งแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลบังคับใช้ คือวันที่ 26 เมษายน 2549 กรณีที่มีวัสดุที่ไม่ใช้แล้วชนิดนั้น ๆ เกิดขึ้นและมีการกองเก็บหลังจากวันที่ 26 เมษายน 2549 ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่วัสดุที่ไม่ใช้แล้วชนิดนั้น ๆ เกิดขึ้น
- วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย (Non Hazardous Waste) หรือผู้ก่อกำเนิดวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายไม่เกิน 100 กิโลกรัมต่อเดือนให้ครอบครองไม่เกิน 90 วัน เริ่มนับจากเวลาตามข้อ 1) และให้ขออนุญาตขยายระยะเวลาในการครอบครอง ตามแบบ สก.1 โดยระยะเวลาที่ขอขยายให้กำหนดตามความเหมาะสมในการจัดเก็บ ได้แก่ พื้นที่ในการจัดเก็บ ปริมาณที่สามารถจัดเก็บได้ ปริมาณที่เหมาะสมในการส่งกำจัด/บำบัด ฯลฯ
- กรณีที่มีของเสียอันตรายเกิน 100 กิโลกรัมต่อเดือน แต่ไม่เกิน 1,000 กิโลกรัมต่อเดือน สามารถจัดเก็บได้ไม่เกิน 180 วัน และให้ขออนุญาตครอบครองเกินระยะเวลาที่กำหนดตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547
- กรณีที่มีของเสียอันตรายเกิน 1,000 กิโลกรัมต่อเดือน สามารถจัดเก็บได้ไม่เกิน 90 วัน และให้ขออนุญาตครอบครองเกินระยะเวลาที่กำหนดตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547

2. ต้องมีผู้ควบคุมดูแลระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมที่มีความรู้เฉพาะด้านตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดชนิดและขนาดโรงงาน กำหนดวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแล ผู้ปฏิบัติงานประจำ และหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมดูแล สำหรับระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ. 2545 และต้องจัดฝึกอบรมพนักงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

คำอธิบายเพิ่มเติม

ประเภทหรือชนิดของโรงงานที่จะต้องมีผู้ควบคุมดูแลระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดชนิดและขนาดโรงงาน กำหนดวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแล ผู้ปฏิบัติงานประจำ และหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมดูแล สำหรับระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ. 2545

3. ต้องจัดทำแผนการป้องกันอุบัติเหตุเพื่อรองรับเหตุฉุกเฉิน ในกรณีเกิดเหตุรั่วไหล อักเสบ การระเบิดของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วหรือเหตุที่คาดไม่ถึง ตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ 3 ท้ายประกาศนี้ และต้องมีอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยและอุปกรณ์รองรับเหตุฉุกเฉินภายในบริเวณโรงงาน และมีเส้นทางหนีภัยไปยังที่ปลอดภัย

4. ห้ามมิให้นำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต จากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมอบหมายให้นำออกไปเพื่อการจัดการด้วยวิธีการและสถานที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในภาคผนวกที่ 4 ท้ายประกาศนี้ ในกรณีที่ทำการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วภายในบริเวณโรงงาน ต้องปฏิบัติตามหมวด 4 ข้อ 17 และข้อ 21 ถึงข้อ 24 ด้วย

ให้ใช้แบบ สก. 2 ท้ายประกาศนี้ในการยื่นขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน

คำอธิบายเพิ่มเติม

- ผู้ก่อกำเนิดวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจะต้องขออนุญาตตามแบบ สก. 2 ก่อนที่จะนำวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน
- กรณีที่ผู้ก่อกำเนิดวัสดุที่ไม่ใช่แล้วทำการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วภายในบริเวณโรงงานของผู้ก่อกำเนิดวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเอง จะต้องดำเนินการดังนี้
 - ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด
 - ต้องมีข้อมูลผลวิเคราะห์ทางเคมีและกายภาพของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วก่อนการดำเนินการบำบัดหรือกำจัด จากห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของสถานประกอบการ ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของทางราชการ หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม และให้เก็บข้อมูลผลวิเคราะห์ไว้อย่างน้อย 3 ปี เพื่อการตรวจสอบ

- ต้องมีผู้ควบคุมดูแลระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมตามประเภทหรือชนิดโรงงานที่ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดชนิดและขนาดโรงงาน กำหนดวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแล ผู้ปฏิบัติงานประจำ และหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมดูแล สำหรับระบบป้องกันสิ่งแวดล้อม เป็นพินัย พ.ศ. 2545 กำหนด และต้องจัดฝึกอบรมพนักงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

5. ต้องส่งสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นของเสียอันตรายให้กับผู้รวบรวมและขนส่ง หรือผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเท่านั้น ในกรณีที่จะใช้บริการของผู้อื่นในการจัดการ สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม

6. ต้องมีใบกำกับการขนส่ง เมื่อมีการนำของเสียอันตรายออกนอกบริเวณโรงงานทุกครั้ง และให้แจ้งข้อมูลการขนส่งสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วทุกชนิดตามประกาศฉบับนี้ต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมโดยการแจ้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

คำอธิบายเพิ่มเติม

- การขนส่งของเสียอันตรายให้ใช้ใบกำกับการขนส่งของเสียอันตรายตามแบบกำกับการขนส่ง 02 ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547 และเมื่อทำใบกำกับการขนส่งแล้ว ให้แจ้งข้อมูลการขนส่งผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้วย
- การขนส่งของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย ตามกฎหมายไม่ได้กำหนดให้ใบกำกับการขนส่ง แต่ต้องแจ้งข้อมูลการขนส่งผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

7. ต้องทำการตรวจสอบสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว และต้องรับผิดชอบต่อภาระความรับผิด (liability) ในกรณีสูญหาย เกิดอุบัติเหตุ การทิ้งผิดที่ หรือ การลักลอบทิ้ง และการรับคืนเนื่องจาก ข้อขัดแย้งที่ไม่เป็นไปตามสัญญาการให้บริการระหว่างผู้ก่อกำเนิดและผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจนกว่าผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจะรับสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วนั้นไว้ในครอบครอง

คำอธิบายเพิ่มเติม

โรงงานผู้ก่อกำเนิดวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว (Waste Generator) ต้องรับผิดชอบต่อภาระความรับผิด (liability) ในกรณีสูญหาย เกิดอุบัติเหตุ การทิ้งผิดที่ หรือ การลักลอบทิ้ง และการรับคืนเนื่องจาก ข้อขัดแย้งที่ไม่เป็นไปตามสัญญาการให้บริการ จนกว่าผู้บำบัดและกำจัดจะรับของเสียนั้นไว้ในครอบครอง

8. ต้องส่งรายงานประจำปีให้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรมตามแบบ สก. 3 ท้ายประกาศนี้ ภายในวันที่ 1 มีนาคม ของปีถัดไป

คำอธิบายเพิ่มเติม

- เป็นการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการวัสดุที่ไม่ใช่แล้วในรอบปีที่ผ่านมา
- หมายเลขประจำตัวที่กรอกในแบบ สก. 3 หมายถึง เลขประจำตัว 13 หลักตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับ การขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547 ผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่ก่อให้เกิดของเสียสามารถยื่นขอมี เลขประจำตัว 13 หลัก ได้ที่สำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา 6
- ให้รายงานตามแบบ สก.3 ทุกปี โดยไม่ต้องยื่นรายงานตามแบบกำกับ การขนส่ง 06

9. การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว เข้ามาหรือออกนอกราชอาณาจักรต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และกฎหมายระหว่างประเทศด้วย

คำอธิบายเพิ่มเติม

การนำเข้าหรือส่งออกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วซึ่งเข้าข่ายเป็นของเสียเคมีวัตถุต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 หากเข้าข่ายเป็นของเสียตามอนุสัญญาบาเซลต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดระหว่างประเทศดังกล่าว

2.6 การรวบรวมและขนส่งของเสียอันตราย

1. กรณีผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตราย หรือ ผู้บำบัดและกำจัดของเสียอันตราย แต่งตั้งตัวแทนเพื่อเป็นผู้รวบรวมและขนส่ง จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด

2. ผู้แต่งตั้งตัวแทนต้องรับภาระความรับผิด (liability) ร่วมกับตัวแทนระหว่างการดำเนินการขนส่ง และต้องดำเนินการเพื่อให้ผู้รวบรวมและขนส่งปฏิบัติตามนี้

(1) ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับ การขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547

(2) ต้องปฏิบัติตามประกาศมติคณะกรรมการวัตถุอันตราย เรื่อง การขนส่ง วัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. 2545

3. ต้องส่งรายงานประจำปีให้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรมตามแบบ สก. 4 ท้ายประกาศนี้ ภายในวันที่ 1 มีนาคม ของปีถัดไป

คำอธิบายเพิ่มเติม

- ผู้แต่งตั้งตัวแทนรวบรวมและขนส่งต้องดำเนินการให้ผู้รวบรวมและขนส่งดำเนินการตามข้อ 2 (1) (2) และข้อ 3 โดยกำหนดในข้อตกลงหรือเงื่อนไขในสัญญา
- หมายเลขประจำตัวที่กรอกในแบบ สก. 4 หมายถึง เลขประจำตัว 13 หลักตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547 ผู้รวบรวมและขนส่งของเสียอันตรายสามารถยื่นขอมีเลขประจำตัว 13 หลัก ได้ที่สำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา 6

2.7 หน้าที่ของผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (Waste Possessor : WP)

1. ผู้ประกอบกิจการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด
2. ต้องรับบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเฉพาะที่ได้รับอนุญาตตามเงื่อนไขการประกอบกิจการโรงงานที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ให้บริการทราบถึงประเภทของกิจการที่ได้รับอนุญาต ประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่สามารถรับดำเนินการได้ พร้อมแนบสำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
3. ต้องใช้ใบกำกับการขนส่ง และต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการวัตถุอันตราย เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. 2545 และเมื่อมีการรับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเข้ามาในบริเวณโรงงาน ให้แจ้งข้อมูลต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมโดยการแจ้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

คำอธิบายเพิ่มเติม

ผู้รับบำบัดและกำจัดวัสดุที่ไม่ใช้แล้วต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการวัตถุอันตราย เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. 2545 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาชนะ และบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในการขนส่งของเสียอันตราย รวมถึงการแสดงเครื่องหมายที่แสดงถึงความเป็นอันตรายของของเสียต่างๆ และจะต้องใช้ใบกำกับการขนส่งตามแบบกำกับการขนส่ง 02 ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547 รวมทั้งต้องแจ้งข้อมูลการขนส่งผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

4. ต้องรับภาระความรับผิดชอบ (Liability) ต่อสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เมื่อรับดำเนินการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และได้ลงลายมือชื่อในใบกำกับการขนส่งแล้ว

คำอธิบายเพิ่มเติม

ผู้รับบำบัดหรือกำจัดจะรับภาระความรับผิดชอบต่อเมื่อรับและขนส่งวัสดุที่ไม่ใช้แล้วถึงสถานที่บำบัดหรือกำจัด และได้ลงลายมือชื่อในใบกำกับการขนส่ง หรือกรณีที่ผู้รับบำบัดหรือกำจัดเป็นผู้แต่งตั้งตัวแทนรวบรวมและขนส่งเอง

5. ต้องมีข้อมูลผลวิเคราะห์ทางเคมีและกายภาพของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วก่อนการดำเนินการบำบัดหรือกำจัด จากห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของสถานประกอบการ ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของทางราชการ หรือห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม และให้เก็บข้อมูลผลวิเคราะห์ไว้อย่างน้อย 3 ปี เพื่อการตรวจสอบ

6. ต้องมีผู้ควบคุมดูแลระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมที่มีความรู้เฉพาะ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดชนิดและขนาดโรงงาน กำหนดวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแล ผู้ปฏิบัติงานประจำ และหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมดูแล สำหรับระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ. 2545 และต้องจัดฝึกอบรมพนักงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

คำอธิบายเพิ่มเติม

ประเภทหรือชนิดของโรงงานที่จะต้องมีผู้ควบคุมดูแลระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษให้ปฏิบัติตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดชนิดและขนาดโรงงาน กำหนดวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดคุณสมบัติของผู้ควบคุมดูแล ผู้ปฏิบัติงานประจำ และหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมดูแล สำหรับระบบป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ. 2545

7. ต้องจัดทำแผนการป้องกันอุบัติเหตุเพื่อรองรับเหตุฉุกเฉิน ในกรณีเกิดเหตุรั่วไหล อักเสบ การระเบิดของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หรือเหตุที่คาดไม่ถึง ตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ 3 ท้ายประกาศนี้ และต้องมีอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยและอุปกรณ์รองรับเหตุฉุกเฉินอย่างเหมาะสมและเพียงพออยู่ภายในโรงงาน และมีเส้นทางหนีภัยออกจากพื้นที่ไปยังที่ปลอดภัย

8. ต้องส่งรายงานประจำปีให้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรมตามแบบ สก. 5 ท้ายประกาศนี้ ภายในวันที่ 1 มีนาคม ของปีถัดไป

คำอธิบายเพิ่มเติม

- เป็นการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการรับกำจัดหรือบำบัดวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในรอบปีที่ผ่านมา

- หมายเลขประจำตัวที่กรอกในแบบ สก. 5 หมายถึง เลขประจำตัว 13 หลักตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547 ผู้บำบัดหรือกำจัดของเสียอันตรายสามารถยื่นขอมีเลขประจำตัว 13 หลักได้ที่สำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา 6
- ให้รายงานตามแบบ สก.5 ทุกปี โดยไม่ต้องยื่นรายงานตามแบบกำกับการขนส่ง 07

2.8 บทเฉพาะกาล

1. คำขออนุญาตใดๆ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) และฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2541) และประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (เพิ่มเติม) พ.ศ. 2547 ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาให้ถือเป็นคำขออนุญาตตามประกาศฉบับนี้โดยอนุโลม

คำอธิบายเพิ่มเติม

คำขออนุญาตที่ยื่นก่อนวันที่ 26 เมษายน 2549 และกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยังไม่พิจารณาออกใบอนุญาตให้แล้วเสร็จก่อนวันที่ 26 เมษายน 2549 คำขออนุญาตดังกล่าวจะถือเป็นคำขออนุญาตตามประกาศฉบับนี้ และกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้ตามกฎหมายใหม่

2. ใบอนุญาตตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2540) และฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2541) และประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (เพิ่มเติม) พ.ศ. 2547 ที่ออกให้ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลบังคับใช้ ให้คงใช้ต่อไปได้จนสิ้นอายุที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 3 การพิจารณากำหนดรหัสวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว

3.1 ตัวอย่างสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ต้องขออนุญาตนำออกนอกบริเวณโรงงาน

1. กาก หรือส่วนที่เหลือจากการผลิต หรือการใช้งาน
2. ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้คุณภาพ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด
3. ผลิตภัณฑ์ที่หมดอายุการใช้งาน
4. วัสดุ หรือสิ่งใดๆ ที่ปนเปื้อน หกหล่น หรือเสียหาย เนื่องจากอุบัติเหตุ หรือการใช้งานผิด วัตถุประสงค์
5. วัสดุ หรือสิ่งใดๆ ที่ปนเปื้อน หรือสกปรก เนื่องจากการใช้งานในภาวะปกติ เช่น ผ้าที่ ปนเปื้อนน้ำมันหรือสารเคมีเนื่องจากการเช็ดทำความสะอาด ภาชนะบรรจุหรือบรรจุภัณฑ์ที่ ปนเปื้อนสารเคมี
6. วัสดุ ชิ้นส่วน หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถใช้งานได้ เช่น แบตเตอรี่เสีย สารเร่งปฏิกิริยาที่ เสื่อมสภาพ
7. สารใดๆ ซึ่งขาดคุณสมบัติเดิม เนื่องจากการใช้งาน เช่น กรดหรือตัวทำละลายที่ถูก ปนเปื้อน เกลือเคมีที่ใช้ในการชุบผิวเหล็กซึ่งเสื่อมสภาพแล้ว
8. กาก หรือส่วนที่เหลือจากกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม เช่น ตะกรัน ตะกอนจาก เครื่องกลั่น
9. กาก หรือส่วนที่เหลือจากกระบวนการบำบัด หรือกำจัดมลพิษ เช่น ฟุ่นหรือตะกอนจาก ระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ ตัวกรองที่ใช้งานแล้ว
10. กาก หรือส่วนที่เหลือจากกระบวนการขึ้นรูป ชัดเกลตา หรือตกแต่ง เช่น เศษจากการกลึง ไส เจาะ หรือ ริดโลหะ
11. กาก หรือส่วนที่เหลือจากกระบวนการกลั่น สกัด วัสดุดิบใดๆ หรือกระบวนการแยกแต่ง ลินแร่ เช่น กากแร่ หางแร่ กากน้ำมันจากแหล่งขุดเจาะ
12. วัสดุที่ถูกทำให้คุณภาพเสื่อมลง เช่น น้ำมันที่ถูกปนเปื้อนด้วยสารประกอบโพลีคลอริเนทเตด ไบฟีนิล
13. วัสดุ สาร หรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ซึ่งกฎหมายประกาศห้ามใช้
14. ผลิตภัณฑ์ใดๆ ซึ่งไม่ต้องการใช้งานอีกต่อไป
15. วัสดุ สาร หรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่ถูกปนเปื้อนจากการจัดการแก้ไขปัญหามลพิษจาก โรงงาน เช่น การฟื้นฟูสภาพดิน

เป็นต้น

3.2 การพิจารณากำหนดรหัสของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

3.2.1 รหัสของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วแบ่งเป็น 19 หมวดใหญ่ ดังนี้

หมวด 1-12 เป็นของเสียเฉพาะจากกระบวนการผลิตหลัก (Specific wastes)

หมวด 01 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากการสำรวจ การทำเหมืองแร่ การทำเหมืองหิน และการปรับสภาพแร่ธาตุโดยวิธีกายภาพและเคมี
เช่น กากแร่หรือหางแร่จากกิจกรรมการหลักในการปรับสภาพแร่ธาตุโดยวิธีกายภาพและเคมีของโรงงานลำดับที่ 59 และ 60 เป็นต้น

หมวด 02 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากการเกษตรกรรม การเพาะปลูก พืชสวน การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำป่าไม้ การล่าสัตว์ การประมง การแปรรูปอาหารต่างๆ
เช่น วัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากกิจกรรมหลักในการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรจำพวกพืชและสัตว์ของโรงงานลำดับที่ 1 2 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 15 16 17 18 19 20 21 เป็นต้น

หมวด 03 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากกระบวนการแปรรูปไม้ และการผลิตแผ่นไม้ เครื่องเรือน เชื้อกระดาษ กระดาษ หรือกระดาษแข็ง
เช่น วัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากกิจกรรมหลักในการแปรรูปไม้ และการผลิตแผ่นไม้ เครื่องเรือน เชื้อกระดาษ กระดาษ หรือกระดาษแข็งของโรงงานลำดับที่ 34 35 36 37 (เฉพาะโรงงานทำเครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งภายในอาคารจากไม้) 38 40 เป็นต้น

หมวด 04 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากอุตสาหกรรมเครื่องหนัง ขนสัตว์ และอุตสาหกรรมสิ่งทอ
เช่น กิจกรรมหลักในการผลิตสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม หนังเครื่องหนังและขนสัตว์ ของโรงงานลำดับที่ 22 23 24 25 28 29 30 31 32 33 เป็นต้น

หมวด 05 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากกระบวนการกลั่นปิโตรเลียม การแยกก๊าซธรรมชาติ และกระบวนการบำบัดถ่านหินโดยการเผาแบบไม่ใช้ออกซิเจน
เช่น วัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากกิจกรรมหลักในการกลั่นปิโตรเลียมของโรงงานลำดับที่ 49 50 89 เป็นต้น

- หมวด 06** สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากกระบวนการผลิต
สารอนินทรีย์ต่างๆ
เช่น วัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากกิจกรรมหลักในการผลิต ผสม การใช้
สารเคมี อนินทรีย์ เช่น กรด/ด่างอนินทรีย์ สารเคมีจำพวกฟอสฟอรัส ฯลฯ ของ
โรงงานลำดับที่ 42 เป็นต้น
- หมวด 07** สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากกระบวนการผลิตสารอนินทรีย์ต่างๆ
เช่น วัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากกิจกรรมหลักในการผลิต ผสม การใช้
สารเคมีอนินทรีย์ เช่น พลาสติก ยางสังเคราะห์ จารบี สบู่ สารซักฟอก ฯลฯ ของโรงงาน
ลำดับที่ 42 43 44 45 (เฉพาะสี่ย้อมที่เป็นสารอนินทรีย์) 46 47 48(1) 48(2) 48(5) เป็น
ต้น
- หมวด 08** สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากการผลิต การผสมตามสูตร
การจัดส่ง และการใช้งานของสี สารเคลือบเงา สารเคลือบผิว กาว
สารติดผนัง และหมึกพิมพ์
เช่น วัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากกิจกรรมหลักในการผลิต ผสม ใช้งานสี
สารเคลือบเงา สารเคลือบผิว กาว สารติดผนัง และหมึกพิมพ์ของโรงงานลำดับที่
42 45 48(6) เป็นต้น
- หมวด 09** สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการ
ถ่ายภาพ
- หมวด 10** สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากกระบวนการใช้ความร้อน
เช่น วัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากกิจกรรมหลักในการผลิตไฟฟ้า หลอม
ถลุง หลอมหล่อ ผลิตแก้ว เส้นใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์แก้ว การผลิตเซรามิกซ์ อิฐ
กระเบื้อง การผลิตปูนซีเมนต์ ปูนขาว ปูนพลาสติก ฯลฯ ของโรงงานลำดับที่ 54
55 56 57 58(1) 59 60 61 62 63 64(1) 64(4) 64(5) 64(6) 64(7) 64(8)
64(14) 65 66 67 68 77 78 79 80 84(2) เป็นต้น
- หมวด 11** สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากการปรับสภาพผิวโลหะและ
วัสดุต่างๆ ด้วยวิธีเคมี รวมทั้งการชุบเคลือบผิว และของเสียจาก
กระบวนการ non-ferrous hydro-metallurgy
เช่น วัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากกิจกรรมหลักในการปรับสภาพผิว
โลหะและวัสดุต่างๆ ด้วยวิธีการชุบเคลือบผิวของโรงงานลำดับที่ 59 60 61 62
63 64(1) 64(4) 64(5) 64(6) 64(7) 64(8) 64(10) 64(14) 65 66 67 68 69 70
71 72 73 77 78 79 80 81 82 83 84(1) 84(2) 84(5) เป็นต้น

หมวด 12 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากการตัดแต่ง และปรับสภาพผิว โลหะ พลาสติก ด้วยกระบวนการทางกายภาพ หรือเชิงกล
เช่น วัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากกิจกรรมหลักในการปรับสภาพผิว โลหะและวัสดุต่างๆ ด้วยวิธีการทางกายภาพ เช่น การตัด ตะไบ ไซส กลึง เจียร จากโรงงานลำดับที่ 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 93 94 95 96 เป็นต้น

หมวด 13-19 ของเสียทั่วไปหรือของเสียที่ไม่ได้เกิดจากกระบวนการผลิตหลัก (Common wastes)

หมวด 13 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภท น้ำมันและเชื้อเพลิงเหลว ไม่รวมน้ำมันที่บริโภคได้

เป็น น้ำมันที่ใช้แล้วจากกิจกรรมซ่อมบำรุงของโรงงานทุกลำดับ

หมวด 14 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทตัวทำละลายอินทรีย์ สารทำความเย็น สารขับเคลื่อน ที่ไม่รวมไว้ในหมวด 07 และหมวด 08
เป็น ตัวทำละลายอินทรีย์ สารทำความเย็น สารขับเคลื่อนที่ใช้งานแล้วซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในหมวด 01-12 ของโรงงานทุกลำดับ

หมวด 15 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทบรรจุภัณฑ์ วัสดุอุดซับ ผ้าสำหรับเช็ด วัสดุตัวกรอง และชุดป้องกันที่ไม่ได้ระบุไว้ในหมวดอื่น
เป็น วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทบรรจุภัณฑ์ต่างๆ ที่ใช้บรรจุวัตถุดิบหรือสินค้า วัสดุอุดซับหรือวัสดุตัวกรองต่างๆ เช่น เศษผ้า จี๊เลื่อย ทราวย กระดาษ ฯลฯ ชุดป้องกันต่างๆ เช่น ถุงมือ รองเท้าเซฟตี้ หน้ากาก ผ้าปิดจมูก อุปกรณ์ป้องกันเสียง ฯลฯ จากกระบวนการผลิตและการใช้ในโรงงานทุกลำดับ

หมวด 16 สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทต่างๆ ที่ไม่ได้ระบุในหมวดอื่น

เช่น

- 1) เป็นของเสียจากกิจกรรมหลักในการซ่อมแซมยานพาหนะต่างๆ ของโรงงานลำดับที่ 77 78 79 95 เป็นต้น
- 2) เป็นของเสียจากการซ่อมบำรุงยานพาหนะของโรงงานลำดับอื่นๆ ที่มีการซ่อมบำรุงยานพาหนะภายในโรงงาน ยกเว้นน้ำมันใช้แล้วประเภทต่างๆ (ไม่รวมน้ำมันเบรก) ตัวทำละลายใช้แล้ว บรรจุภัณฑ์และกระป๋องที่ใช้งานแล้ว รวมถึงวัสดุอุดซับต่างๆ

- 3) วัสดุที่ไม่ใช่แล้วจำพวกอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงแบตเตอรี่ เช่น หลอดไฟหมดยุค แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ฯลฯ จากการใช้ภายในโรงงานทุกลำดับ หรือ ของเสียจากโรงงานผลิต ประกอบ ดัดแปลง หรือซ่อมแซม ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าหรืออิเล็กทรอนิกส์ โรงงานลำดับที่ 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 เป็นต้น
- 4) วัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากการล้างถังบรรจุและถังกักเก็บ รวมถึง สารเร่งปฏิกิริยาที่ใช้งานแล้ว
- 5) วัสดุที่ไม่ใช่แล้วประเภทวัสดุบุผิวหรือวัสดุกันความร้อน เช่น ฉนวนกันความร้อนที่หมดยุคการใช้งาน ฯลฯ เป็นต้น

หมวด 17 สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากงานก่อสร้างและการรื้อทำลาย สิ่งก่อสร้าง รวมถึงดินที่ขุดจากพื้นที่ปนเปื้อน เช่น เศษอิฐ เศษคอนกรีต เศษกระเบื้อง เศษเหล็ก หรือเศษไม้จากการรื้อทำลายสิ่งก่อสร้างภายในโรงงาน รวมถึงดินที่ขุดจากพื้นที่ปนเปื้อน หิน และตะกอนจากการขุดลอก ของโรงงานทุกลำดับ

หมวด 18 สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากการสาธารณสุขสำหรับมนุษย์ และสัตว์ รวมถึงการวิจัยทางด้านสาธารณสุข ได้แก่ วัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากการวินิจฉัย รักษา และป้องกันโรค สำหรับมนุษย์ และสัตว์ เช่น ของเสียจากห้องพยาบาลภายในโรงงาน ของเสียจากห้องวิจัย เป็นต้น

หมวด 19 สิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากโรงบำบัดคุณภาพของเสีย โรงบำบัดน้ำเสีย โรงผลิตน้ำประปา และ โรงผลิตน้ำใช้อุตสาหกรรม เป็น วัสดุที่ไม่ใช่แล้วโรงบำบัดคุณภาพของเสีย โรงบำบัดน้ำเสีย โรงผลิตน้ำประปา และ โรงผลิตน้ำใช้อุตสาหกรรม รวมถึงของเสียจากการตัดย่อยของเสียที่เป็นโลหะ ของเสียจากการปรับสภาพน้ำมันเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ของเสียจากการบำบัดของเสียโดยวิธีเชิงกล (การคัดแยก การบด การอัด การทำให้เป็นเม็ด ฯลฯ) ของเสียจากการฟื้นฟูดิน และน้ำใต้ดิน และของเสียจากการบำบัดอากาศเสียที่ไม่ได้ระบุไว้ในรหัสอื่น

ข้อสังเกต วัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากโรงงานแต่ละประเภทอาจจะเข้าข่ายเป็นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วในหลายหมวด

3.2.2 การกำหนดรหัสที่เหมาะสมกับของเสีย

1) ให้พิจารณากิจกรรมหลักของการประกอบกิจการตามหมวด 1- 12 เป็นลำดับแรก
2) หากไม่สามารถกำหนดรหัสของเสียตามหมวด 1- 12 ให้พิจารณาหมวด 17 – 19 เป็นลำดับถัดไป

3) หากไม่สามารถระบุรหัสที่เหมาะสมตามข้อ 1 และ 2 ได้ ให้ตรวจสอบรหัสของเสียตามกิจกรรมในหมวด 13 - 15

4) ถ้ายังไม่สามารถระบุได้ให้ตรวจสอบรหัสของเสียในหมวด 16

5) และหากยังไม่สามารถระบุรหัสของเสียตามหมวด 16 ได้ ให้กลับไปพิจารณารหัสของเสียที่มีเลข 2 หลักสุดท้ายเป็นเลข 99 ในหมวดที่เกี่ยวข้องในข้อ 1) และ 2)

6) หากรหัสของเสียที่กำหนดได้มีอักษรภาษาอังกฤษ “HA” กำกับ แสดงว่าของเสียดังกล่าวเป็นของเสียอันตราย

7) หากรหัสของเสียมีอักษรภาษาอังกฤษ “HM” กำกับ การวินิจฉัยองค์ประกอบของของเสีย สามารถใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งดังต่อไปนี้ หรือใช้หลายวิธีร่วมกัน

- ใช้ความรู้จากระบวนการผลิตหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดของเสีย ว่าของเสียที่เกิดขึ้นมีสารใดเป็นองค์ประกอบอยู่บ้าง
- การวิเคราะห์ทางเคมี
- การใช้ข้อมูลที่แสดงไว้ในเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Material Safety Data Sheet : MSDS)

เมื่อทราบองค์ประกอบของของเสียดังกล่าวแล้ว ให้พิจารณาว่าองค์ประกอบนั้นตรงกับรายชื่อของเสียอันตรายที่กำหนดไว้ในรหัสของเสียหรือไม่ หรือมีคุณสมบัติความเป็นอันตรายตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 2 ข้อ 1 - 4 หรือไม่ กรณีที่ไม่ทราบหรือไม่สามารถหาองค์ประกอบของของเสียได้ ให้นำของเสียไปวิเคราะห์คุณสมบัติความเป็นอันตราย โดยใช้วิธีนำมาหาค่าความเข้มข้นทั้งหมด (Total Concentration Analysis) ของสิ่งเจือปน หากพบว่ามีองค์ประกอบของสารอินทรีย์อันตรายและสารอินทรีย์อันตราย ในหน่วยมิลลิกรัมของสารต่อหนึ่งกิโลกรัมของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (mg/kg; wet weight) เท่ากับหรือมากกว่าค่า Total Threshold Limit Concentration (TTLC) ที่กำหนดไว้ในข้อ 5.1 ของภาคผนวกที่ 2 แสดงว่าของเสียดังกล่าวเป็นของเสียอันตราย

หากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมีค่าน้อยกว่าค่าที่กำหนดไว้ในข้อ 5.1 ให้นำของเสียดังกล่าวไปวิเคราะห์ด้วยวิธี Waste Extraction Test (WET) และวิเคราะห์น้ำสกัด หากมีองค์ประกอบของสารอินทรีย์อันตรายและสารอินทรีย์อันตรายในหน่วยมิลลิกรัมของสารต่อลิตรของน้ำสกัด (mg/L) เท่ากับหรือมากกว่าค่า Soluble Threshold Limit Concentration (STLC) ที่กำหนดไว้ในข้อ 5.2 ของเสียดังกล่าวจัดเป็นของเสียอันตราย

ขั้นตอนที่ 1	คืนหารหัสวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากแหล่งกำเนิดหรือกิจกรรมหลัก โดยให้พิจารณารหัสในหมวด 01 – 12 เป็นลำดับแรก และ หมวด 17-19 เป็นลำดับถัดไป ทั้งนี้ให้เลือกรหัสกิจกรรมย่อยและชนิดของวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว 6 หลัก ที่เหมาะสม
ข้อควรระวัง	- ไม่นำรหัสที่ลงท้ายด้วย 99 (XX XX 99) มาพิจารณาในขั้นตอนที่ 1 โดยให้นำไปพิจารณา ก็ต่อเมื่อไม่สามารถระบุรหัสได้ในขั้นตอนที่ 3 - การประกอบกิจการที่มีกระบวนการผลิตหลายอย่าง ให้พิจารณารหัสวัสดุที่ไม่ใช่แล้วหลาย หมวด
ตัวอย่าง	โรงงานผลิตก๊อกหรือวาล์วน้ำ ของเสียเฉพาะ การหลอมหล่อทองเหลือง 10 10 XX การตัดและเจียรชิ้นส่วนที่หลอมหล่อ 12 01 XX การชุบเคลือบผิว 11 XX XX ของเสียทั่วไป กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสีย 19 XX XX ฝุ่นผงจากการขัดผิวชิ้นงาน 19 80 01 หรือ 19 80 02 (จากระบบ Cyclone) ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 2	คืนหารหัสวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากชนิดของวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ในกรณีที่ไม่สามารถระบุรหัสได้ตามหมวด 01 – 12 และ 17 – 19 ได้ ให้พิจารณารหัสใน หมวด 13 – 15
ข้อควรระวัง	ไม่นำรหัสที่ลงท้ายด้วย 99 (XX XX 99) มาพิจารณาในขั้นตอนที่ 2 โดยให้นำไปพิจารณา ก็ต่อเมื่อไม่สามารถระบุรหัสได้ในขั้นตอนที่ 3
ตัวอย่าง	ของเสียทั่วไป น้ำมันหล่อลื่นใช้แล้ว 13 XX XX ผ้าปนเปื้อนน้ำมัน 15 02 02 บรรจุภัณฑ์กระดาษที่ชำรุดเสียหาย 15 01 01

ขั้นตอนที่ 3	วัสดุที่ไม่ใช่แล้วอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในหมวด 01 -15 และ 17-19 ในกรณีที่ไม่สามารถระบุรหัสตามหมวด 13 - 15 ได้ ให้พิจารณารหัสในหมวด 16 ถ้าหากไม่สามารถระบุรหัสได้ตามหมวด 16 ให้กลับไปใช้รหัสที่ลงท้ายด้วย 99 (XX XX 99) ในหมวด 01 - 12 และหมวด 17 - 19
---------------------	---

ขั้นตอนที่ 4

พิจารณาความเป็นอันตราย

รหัสวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นเลข 6 หลัก แต่ละชุดจะกำกับด้วยอักษรภาษาอังกฤษ “HA” (Hazardous waste – Absolute entry) หรือ “HM” (Hazardous waste – Mirror entry) หรือไม่ กำกับด้วยอักษรใดๆ เพื่อแสดงความเป็นอันตราย

HA (Hazardous waste – Absolute entry) เป็นของเสียอันตรายอย่างแน่นอน ไม่ต้องพิจารณาองค์ประกอบหรือความเข้มข้นของสารอันตรายที่เจือปน

HM (Hazardous waste – Mirror entry) เป็นของเสียที่อาจเป็นของเสียอันตราย และเปิดโอกาสให้พิสูจน์ความเป็นอันตราย หากไม่มีการทดสอบความเป็นอันตรายตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ 2 ให้ถือว่าเป็นของเสียอันตราย

ขั้นตอนที่ 5

รหัสของวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ต้องวิเคราะห์ความเป็นอันตราย

กรณีของรหัสที่ลงท้ายด้วย 99 (XX XX 99) อาจจะเป็นทั้งของเสียอันตรายและของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย และรหัสที่กำกับด้วย “HM”

หากต้องการจะพิสูจน์ความเป็นอันตรายตามที่กำหนดในภาคผนวกที่ 2 ให้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความเป็นอันตรายตามลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดในภาคผนวกที่ 2 ข้อ 1-4
2. หากไม่สามารถตรวจสอบคุณสมบัติได้ตามกำหนดในภาคผนวกที่ 2 ข้อ 1-4 ได้ ให้ดำเนินการวิเคราะห์ตามที่กำหนดในข้อ 5 ดังนี้

2.1 วิเคราะห์หาค่าความเข้มข้นทั้งหมดของสิ่งเจือปน (Total Concentration) **เป็นลำดับแรก** ตามวิธีที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 2 ข้อ 6.5 หากพบว่า

ก. ค่าที่วิเคราะห์ได้ (มก./กก.) \geq ค่า TTLC (Total Threshold Limit Concentration) ในข้อ 5.1 = ของเสียอันตราย

ข. ค่าที่วิเคราะห์ได้ (มก./กก.) $<$ ค่า TTLC (Total Threshold Limit Concentration) ในข้อ 5.1 ให้พิจารณาดังนี้

ข.1 หากค่าที่วิเคราะห์ได้ (มก./กก.) $<$ ค่า STLC (Soluble Threshold Limit Concentration) ในข้อ 5.2 = ของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย โดยไม่ต้องวิเคราะห์ด้วยวิธีสกัดสาร (Wet Extraction Test) อีก

ตัวอย่าง ข้อ 5.1 กำหนดค่า TTLC ของตะกั่วไว้ที่ 1,000 มก./กก.
 ข้อ 5.2 กำหนดค่า STLC ของตะกั่วไว้ที่ 5.0 มก./ลิตร
 ค่าความเข้มข้นที่วิเคราะห์ได้ 4.0 มก./กก.

ค่าที่วิเคราะห์ได้ (4.0 มก./กก.) $<$ ค่า TTLC (1,000 มก./กก.) และ

ค่าที่ค่าที่วิเคราะห์ได้ (4.0 มก./กก.) $<$ ค่า STLC (5.0 มก./ลิตร) ของเสียดังกล่าวจึงเป็นของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย โดยไม่ต้องวิเคราะห์ด้วยวิธีสกัดสารอีก (Wet Extraction Test) เนื่องจากมีข้อสังเกตว่า แม้ตะกั่วที่มีในของเสียจะชะออกมาในน้ำสกัดทั้งหมด (4.0 มก.) ก็ไม่เกินค่า STLC (5.0 มก.)

ข.2 ค่าที่วิเคราะห์ได้ \geq ค่า STLC (Soluble Threshold Limit Concentration) ในข้อ 5.2 ให้นำของเสียนั้นไปวิเคราะห์ด้วยวิธีสกัดสาร (Wet Extraction Test) ตามวิธีที่กำหนดในข้อ 6.4 หาก

ค่าที่วิเคราะห์ได้ (มก./ลิตร) \geq ค่า STLC ในข้อ 5.2 = ของเสียอันตราย

ค่าที่วิเคราะห์ได้ (มก./ลิตร) $<$ ค่า STLC ในข้อ 5.2 = ของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย

3.2.3 ตัวอย่างการพิจารณากำหนดรหัสของเสีย

การกำหนดวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย (Non Hazardous Waste)

วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
เศษชิ้นส่วนพืชจากระบวนการผลิต	02 03 04 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค หรือแปรรูปต่อไป	ได้แก่ เศษชิ้นส่วนจากอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร เช่น เปลือกสับประรดเงาะ จากการผลิตผลไม้กระป๋อง เปลือกและแกนข้าวโพด เปลือกถั่วจากการผลิตชาลาปลาไส้ถั่ว กากกาแฟ
เศษชิ้นส่วนของสัตว์จากระบวนการผลิต	02 02 02 เศษเนื้อเยื่อสัตว์	ได้แก่ เศษชิ้นส่วนสัตว์จากอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์ เช่น เศษเนื้อ เศษหนัง เศษเครื่องใน
	02 02 03 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค หรือแปรรูปต่อไป	เช่น ขนสัตว์ กระดูก มูลสัตว์ เปลือกกุ้ง หัวกุ้ง เกล็ดปลา เปลือกหอย
	04 01 01 ของเสียจากการแล่เนื้อแยกหนัง	ได้แก่ ชิ้นส่วนจากการผ่าแยกเนื้อและหนังก่อนที่จะนำไปฟอกในอุตสาหกรรมเครื่องหนังและขนสัตว์
	04 01 99 เศษหนังที่เกิดการตัดแต่งและปรับสภาพด้วยวิธีทางกายภาพ เช่น ตัด หั่น ปั่น เจียร ฯลฯ	จากอุตสาหกรรมเครื่องหนัง
เศษชิ้นส่วนไม้	03 01 01 ของเสียประเภทเปลือกไม้และไม้ก๊อกร หรือ 03 01 05 ไม้เลื้อย เศษไม้จากการตัดแต่งขึ้นรูปและตัดชิ้นไม้ ไม้อัดและไม้วีเนียร์ ที่ไม่ใช่ 03 01 04	เป็นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากกระบวนการผลิต ไม้แผ่นไม้ เครื่องเรือน

วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
เศษชิ้นส่วน ไม้ (ต่อ)	03 03 01 ของเสียประเภทเปลือกไม้ และเนื้อไม้	เป็นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากการกระบวนการผลิตเชื้อ กระจก หรือ กระจกแข็ง
	15 01 03 บรรจุก้อนที่เป็นไม้	เป็นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภท บรรจุก้อนประเภทไม้ รวมถึง ไม้พาเลทที่ใช้รองวัตถุดิบหรือสินค้า
	17 02 01 ไม้	เป็นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากการก่อสร้างหรือการรื้อทำลายสิ่งก่อสร้าง ภายในโรงงาน
	19 12 07 ไม้ ที่มีสารอันตราย	ของเสียจากการบำบัดของเสียโดยวิธีเชิงกล ซึ่งไม่ได้ระบุในรหัสอื่น เช่น การคัดแยก การบด การอัด การทำให้เป็นเม็ด เช่น เศษไม้คัดแยกจากโรงงาน ลำดับที่ 105 ฯลฯ
เศษกระจก	03 03 08 ของเสียจากการคัดแยก เศษกระจกและเศษกระจกแข็งเพื่อนำไปใช้ในกระบวนการนำกระจกกลับมาใช้ใหม่	ของเสียจากกระบวนการผลิตเชื้อ กระจก หรือกระจกแข็ง
	15 01 01 บรรจุก้อนที่เป็นกระจก หรือกระจกแข็ง	ของเสียประเภทบรรจุก้อนประเภท กระจก ได้แก่ ก่อถ่วงหรือถังกระจก
	19 12 01 กระจก และกระจกแข็ง	ของเสียจากการบำบัดของเสียโดยวิธีเชิงกล ซึ่งไม่ได้ระบุในรหัสอื่น เช่น การคัดแยก การบด การอัด การทำให้เป็นเม็ด เช่น เศษกระจกจากคัดแยก ของโรงงานลำดับที่ 105 ฯลฯ เศษกระจกจากโรงงานอัดกระจก
เศษพลาสติกหรือยางสังเคราะห์ที่เป็น โพลีเมอร์	07 02 13 ของเสียจำพวกพลาสติก	ของเสียจากกระบวนการผลิต การผสม ตามสูตร การจัดส่งและการใช้งาน พลาสติก ยางสังเคราะห์
	12 01 05 เศษพลาสติกจากการปาด/ กลิ้ง	ของเสียจากการตัดแต่ง และปรับสภาพ ผิวดพลาสติก ด้วยกระบวนการทางกายภาพ หรือเชิงกล ได้แก่ เศษจากการตัด หั่น ปาด บีบ กลิ้ง ฯลฯ
	17 02 03 พลาสติก	ของเสียจากงานก่อสร้างและการรื้อ ทำลายสิ่งก่อสร้างภายในโรงงาน

วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
เศษพลาสติกหรือยางสังเคราะห์ที่เป็นโพลีเมอร์ (ต่อ)	15 01 02 บรรจุภัณฑ์ที่เป็นพลาสติก	วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ไม่ปนเปื้อนของเสียอันตราย รวมถึง พาเลทพลาสติก ถังพลาสติก บรรจุภัณฑ์ที่เป็น โฟมและเศษพลาสติก จากการห่อหุ้มสินค้าและวัตถุดิบ
	19 12 04 พลาสติก และยาง	ของเสียจากการบำบัดของเสียโดยวิธีเชิงกล ซึ่งไม่ได้ระบุในรหัสอื่น เช่น การคัดแยก การบด การอัด การทำให้เป็นเม็ด เช่น เศษพลาสติกหรือยางจากการคัดแยกของโรงงานลำดับที่ 105 ฯลฯ
เศษผ้าหรือเศษสิ่งทอ	04 02 21 เศษเส้นใย สิ่งทอที่ยังไม่ได้ผ่านการฟอกย้อม หรือ 04 02 22 เศษเส้นใย สิ่งทอที่ผ่านการฟอกย้อมแล้ว	ของเสียจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แก่ กระบวนการปั่นด้าย ทอผ้า ฟอกย้อม และกระบวนการตัดเย็บสิ่งทอต่างๆ
	19 12 08 สิ่งทอ (textiles)	ของเสียจากการบำบัดของเสียโดยวิธีเชิงกล ซึ่งไม่ได้ระบุในรหัสอื่น เช่น การคัดแยก การบด การอัด การทำให้เป็นเม็ด เช่น เศษผ้าหรือสิ่งทอจากการคัดแยกของโรงงานลำดับที่ 105 ฯลฯ
	15 01 09 บรรจุภัณฑ์ที่เป็นสิ่งทอ	วัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทบรรจุภัณฑ์ประเภทผ้าซึ่งไม่ปนเปื้อนของเสียอันตราย ถูบแป้ง กระสอบน้ำตาล ฯลฯ
เศษไขสัตว์ น้ำมันสัตว์	02 02 03 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค หรือแปรรูปต่อไป	ของเสียจากการแปรรูปเนื้อสัตว์ต่างๆ และปลา ไขมันนม
เศษไขพืช น้ำมันพืช	02 02 04 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค หรือแปรรูปต่อไป	ของเสียจากการเตรียมและแปรรูปผลไม้ ผัก ธัญพืช น้ำมันที่บริโภคได้ โกโก้ กาแฟ ชา ฯลฯ
เศษยางธรรมชาติ	19 12 04 พลาสติก และยาง	ของเสียจากกระบวนการผลิตและใช้ยางธรรมชาติ

วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
เศษโลหะและโลหะผสม	12 01 01 เศษเหล็กจากการตะไบ การเจียร หรือการกลึง หรือ 12 01 03 เศษโลหะที่ไม่ใช่เหล็กจากการตะไบ การเจียร หรือการกลึง	ของเสียจากการตัดแต่ง และปรับสภาพผิวโลหะ พลาสติก ด้วยกระบวนการทางกายภาพ หรือเชิงกล เช่น การตัด เจียร ตะไบ ไส กลึง บี้มกระแทก เจาะ ฯลฯ ทั้งนี้จะต้องไม่ปนเปื้อนของเสียอันตราย
	15 01 04 บรรจุภัณฑ์ที่เป็นโลหะ	ของเสียประเภทบรรจุภัณฑ์โลหะ พลาสติกที่เป็นโลหะที่ไม่ปนเปื้อนของเสียอันตราย
	16 01 17 โลหะที่เป็นเหล็ก หรือ 16 01 18 โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก	ยานพาหนะที่หมดอายุ หรือของเสียจากการแยกชิ้นส่วนยานพาหนะที่หมดอายุ หรือใช้งานแล้ว และการซ่อมยานพาหนะ
	17 04 01 ทองแดง สัมฤทธิ์ ทองเหลือง หรือ 17 04 02 อลูมิเนียม หรือ 17 04 04 สังกะสี หรือ 17 04 05 เหล็ก หรือเหล็กกล้า หรือ 17 04 07 โลหะหลายชนิดปะปนกัน	ของเสียจากงานก่อสร้างและการรื้อทำลายสิ่งก่อสร้างภายในโรงงาน
	19 12 02 โลหะเหล็ก หรือ 19 12 03 โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก	ของเสียจากการบำบัดของเสียโดยวิธีเชิงกล ซึ่งไม่ได้ระบุในรหัสอื่น เช่น การคัดแยก การบด การอัด การทำให้เป็นเม็ด เช่น เศษโลหะและโลหะผสมจากการคัดแยกของโรงงานลำดับที่ 105 ฯลฯ
	เศษแก้วและเศษกระจก	10 11 12 เศษแก้วที่ไม่มีโลหะหนัก

	15 01 07 บรรจุกัมภ์ที่เป็นแก้ว	ของเสียประเภทบรรจุกัมภ์แก้ว ที่ไม่ปนเปื้อนของเสียอันตราย
วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
เศษกระเบื้องเคลือบ เศษเซรามิกส์	10 12 08 ของเสียที่เป็นเซรามิกส์ อิฐ กระเบื้อง และผลิตภัณฑ์สำหรับงาน ก่อสร้าง (ที่ผ่านกระบวนการให้ ความร้อนแล้ว)	ของเสียจากการผลิตสินค้าเซรามิกส์ อิฐ กระเบื้อง และผลิตภัณฑ์สำหรับงาน ก่อสร้าง
	17 01 03 กระเบื้องและเซรามิกส์ หรือ 17 01 07 ส่วนผสม หรือชิ้นส่วน ต่างๆ ของกระเบื้อง และเซรามิกส์ที่ ไม่มีสารอันตราย	ของเสียจากงานก่อสร้างและการรื้อ ทำลายสิ่งก่อสร้างภายในโรงงาน
เศษอิฐ หิน ปูน ทราช หรือวัสดุที่มี องค์ประกอบของดิน ทราช หรือหิน เช่น กระเบื้อง อิฐ ยิปซั่ม คอนกรีต	10 13 14 เศษและกากคอนกรีต	ของเสียจากการผลิตปูนซีเมนต์ ปูนขาว และปูนปลาสเตอร์ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ จากปูนดังกล่าว
	17 01 01 คอนกรีต หรือ 17 01 02 อิฐ หรือ 17 01 07 ส่วนผสม หรือชิ้นส่วน ต่างๆ ของคอนกรีต อิฐที่ไม่มีสาร อันตราย	ของเสียจากงานก่อสร้างและการรื้อ ทำลายสิ่งก่อสร้างภายในโรงงาน

ตัวอย่างการกำหนดรหัสของเสียอื่นๆ

วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
ดินหรือแป้งฟอกสี	02 03 99 ของเสียอื่นที่ไม่ได้ระบุ ข้างต้น	จากกระบวนการผลิตน้ำมันพืช
	07 06 99 ของเสียอื่นที่ไม่ได้ระบุ ข้างต้น	จากกระบวนการผลิต ไชมัน ไช จารบี สบู่
	19 11 01 ดินกรองที่ใช้งานแล้ว	ของเสียจากการปรับสภาพน้ำมันเพื่อ นำกลับมาใช้ใหม่
หลอดฟลูออเรสเซนต์	16 02 15 ชิ้นส่วนที่เป็นอันตราย ที่ ถอดแยกจากอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ไม่ใช้ งานแล้ว	หลอดฟลูออเรสเซนต์ที่หมดอายุ การใช้งาน

เศษครีมเทียม	02 03 04 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค หรือแปรรูปต่อไป	ของเสียจากการผลิตโกโก้ กาแฟ ชา แบบพร้อมชง หรือผลิตครีมเทียม
วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
เศษนมเสีย นมไม่ได้คุณภาพ	02 03 04 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค หรือแปรรูปต่อไป	ของเสียจากการผลิตแปรรูปนม ผลิตนมสด นมผง นมข้น ครีมจากนํ้านม เป็นต้น
น้ำล้างแท็งก์ของโรงกลั่นน้ำมันที่ใช้ไอน้ำแรงดันสูง	16 07 XX	การระบุน้ำเสียให้ครบ 6 หลัก จะต้องพิจารณาว่าของเสียดังกล่าวมีน้ำมันหรือสารอันตรายหรือไม่อย่างไร
กากข้าวมอสต์เปียก ยีสต์แห้ง	02 07 04 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภคหรือแปรรูปต่อไป	จากอุตสาหกรรมผลิตเบียร์
กากกาแฟ	02 07 04 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภคหรือแปรรูปต่อไป	จากอุตสาหกรรมแปรรูปกาแฟ
น้ำมันหล่อลื่นใช้แล้ว	13 02 XX ของเสียประเภทน้ำมัน เครื่องยนต์ น้ำมันเกียร์ น้ำมันหล่อลื่น	- จากกิจกรรมซ่อมบำรุงยานพาหนะ และเครื่องจักรภายในโรงงาน - การการระบุน้ำเสียให้ครบ 6 หลัก จะต้องพิจารณาว่าน้ำมันหล่อลื่นดังกล่าวเป็นชนิดใด
แบตเตอรี่	16 06 XX แบตเตอรี่ และตัวสะสมประจุ	- จากกิจกรรมซ่อมบำรุงยานพาหนะ และเครื่องจักรภายในโรงงาน - การการระบุน้ำเสียให้ครบ 6 หลัก จะต้องพิจารณาว่าแบตเตอรี่ดังกล่าวเป็นชนิดใด
ถังเหล็ก 200 ลิตรปนเปื้อนน้ำมันหล่อลื่นใช้แล้วหรือตัวทำละลาย	15 01 10 บรรจุกัมภ์ที่ปนเปื้อน หรือมีเศษสารอันตรายค้าง	
เศษผ้า ทราช จีเลื่อย ถูมือ เศษกระดาษ ปนเปื้อนน้ำมัน หรือตัวทำละลาย หรือสารเคมีอันตราย	15 02 02 วัสดุคูดซับ วัสดุตัวกรอง ผ้าสำหรับเช็ด และชุดป้องกันที่ปนเปื้อนสารอันตราย	จากการใช้งานในกระบวนการผลิตและส่วนสนับสนุนการผลิต
หน้ากาก ผ้าปิดจมูก รองเท้าเซฟตี้	15 02 02 วัสดุคูดซับ วัสดุตัวกรอง ผ้าสำหรับเช็ด และชุดป้องกันที่ปนเปื้อนสารอันตราย หรือ 15 02 03 วัสดุคูดซับ วัสดุตัวกรอง ผ้าสำหรับเช็ด และชุดป้องกันที่ไม่ปนเปื้อนสารอันตราย	
ไส้กรองน้ำมัน	16 01 07 ไส้กรองน้ำมัน	จากยานพาหนะที่หมดอายุ หรือจากการ

วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
ขบแผ่นวงจรพิมพ์ (PCB)	12 01 05 เศษพลาสติกจากการปาด/กลึง	แยกชิ้นส่วนยานพาหนะที่หมดอายุหรือใช้งานแล้ว และการซ่อมยานพาหนะ
กระป๋องสเปรย์ใช้งานแล้ว	15 01 11 บรรจุกัมมันต์ที่เป็นโลหะที่มี solid porous matrix ที่เป็นสารอันตราย (เช่น แร่ใยหิน เป็นต้น) รวมถึงภาชนะหรือกระป๋องชนิดทนต่อความดันที่ใช้หมดแล้ว	
กรดไฮโดรคลอริกใช้แล้ว (HCl) จากการขจัดสนิมเหล็ก	11 01 05 กรดต่างๆ ที่ใช้ในการขจัดคราบสกปรก (picking acids)	จากขั้นตอนการขจัดสนิมเหล็กก่อนการชุบเคลือบผิว ริด ดิง ดีเกลียว ขึ้นรูป ฯลฯ
ทราย กรวด และกากจากการกรองในระบบผลิตน้ำใช้	19 09 01 ของเสียในรูปของแข็งจากการกรอง และตะแกรงกรอง	จากระบบผลิตน้ำประปาหรือน้ำใช้ในโรงงาน
กากตะกอนจากการทำให้น้ำใสในระบบผลิตน้ำใช้	19 09 02 กากตะกอนจากการทำให้น้ำใส	จากระบบผลิตน้ำประปาหรือน้ำใช้ในโรงงาน
น้ำล้างจากการชุบโครเมียม	11 01 11 น้ำล้าง (aqueous rinsing liquids) ที่มีสารอันตราย หรือ 11 01 12 น้ำล้าง (aqueous rinsing liquids) ที่ไม่มีสารอันตราย	
แกลบจากโรงสีข้าว หรือข้าวเปลือกที่เสื่อมคุณภาพใช้การไม่ได้	02 03 04 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค หรือแปรรูปต่อไป	
เศษฝ้ายจากโรงงานปั่นด้าย	04 02 21 เศษเส้นใย สิ่งทอที่ยังไม่ได้ผ่านการฟอกย้อม	
กากถั่วเหลืองจากการผลิตซอสปรุงรส	02 03 04 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค หรือแปรรูปต่อไป	
เปลือกไข่ เศษแป้ง เศษน้ำตาลจากการผลิตขนมอบต่างๆ	02 06 01 วัสดุที่ไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค หรือแปรรูปต่อไป	
เศษควอทซ์ (Quartz)	10 11 11 เศษแก้ว ผงแก้วที่มีโลหะหนัก (เช่น เศษแก้ว ผงแก้ว จากหลอดภาพ เป็นต้น) หรือ 10 11 12 เศษแก้ว ที่ไม่ใช่ 10 11 11	- จากการผลิตควอทซ์เพื่อนำไปเป็นส่วนประกอบในชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ - การการระบุนรหัสให้ครบ 6 หลัก จะต้องพิจารณาว่าเศษแก้วดังกล่าวมีการปนเปื้อนโลหะหนักหรือไม่

วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
กากสี (Paint Sludge)	08 01 11 กากสี/สารเคลือบเงาที่มีตัวทำละลายอินทรีย์หรือสารอันตรายอื่น หรือ 08 01 12 กากสี/สารเคลือบเงาที่ไม่ใช่ 08 01 11	
กากขาว	08 04 09 กากขาว/สารติดผนังที่มีตัวทำละลายอินทรีย์หรือสารอันตรายอื่น หรือ 08 04 10 กากขาว/สารติดผนังที่ไม่ใช่ 08 04 09	
Spent Copper Slag และทรายจากการขัดผิวโลหะ	12 01 16 วัสดุพ่นขัดผิวที่มีสารอันตราย หรือ 12 01 17 วัสดุพ่นขัดผิวที่ไม่ใช่ 12 01 16	
ทรายจากเบ้าหลอม (แบบ : Mold) และทรายใส่แบบ (แกน : Core) จากการหลอมหล่อเหล็กที่ใช้งานแล้ว	10 09 07 แกนและแบบหล่อที่มีสารอันตรายซึ่งใช้งานแล้ว หรือ 10 09 08 แกนและแบบหล่อซึ่งใช้งานแล้ว	
ทรายจากเบ้าหลอม (แบบ : Mold) และทรายใส่แบบ (แกน : Core) จากการหลอมหล่อโลหะที่ไม่ใช่เหล็กที่ใช้งานแล้ว เช่น หลอมหล่อทองแดง ทองเหลือง เป็นต้น	10 10 07 แกนและแบบหล่อที่มีสารอันตรายซึ่งใช้งานแล้ว หรือ 10 10 08 แกนและแบบหล่อซึ่งใช้งานแล้ว	
ของเสียประเภทกรดหรือด่างที่ใช้งานแล้ว	06 01 XX ของเสียจากกระบวนการผลิต การผสมตามสูตร การจัดตั้งและการใช้งานกรดอนินทรีย์ต่างๆ 06 02 XX ของเสียจากกระบวนการผลิต การผสมตามสูตร การจัดตั้งและการใช้งานด่างอนินทรีย์ต่างๆ 11 01 05 กรดต่างๆ ที่ใช้ในการขจัด	

	กราบสกปรก	
--	-----------	--

วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
ของเสียประเภทกรดหรือด่างที่ใช้งานแล้ว (ต่อ)	11 01 06 กรดอื่นๆ ที่ใช้ใน กระบวนการปรับสภาพผิว 11 01 07 ต่างต่างๆ ที่ใช้ในการขจัด กราบสกปรก	
น้ำเสียจากการชุบโลหะ	11 01 11 น้ำล้าง (aqueous rinsing liquids) ที่มีสารอันตราย หรือ 11 01 12 น้ำล้าง (aqueous rinsing liquids) ที่ไม่มีสารอันตราย หรือ 11 01 13 ของเสียจากการล้างไขมันที่ มีสารอันตราย หรือ 11 01 14 ของเสียจากการล้างไขมันที่ ไม่ใช่ 11 01 13	
ยาเสื่อมสภาพที่อยู่ในสภาพของแข็ง	07 05 13 ของเสียที่อยู่ในรูปของแข็ง ที่มีสารอันตราย หรือ 07 05 14 ของเสียที่อยู่ในรูปของแข็ง ที่ไม่ใช่ 07 05 13	
กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียด้วย วิธีเคมี - ฟลิกซ์ของโรงงานบำบัดน้ำเสียรวม	19 08 13 กากตะกอนที่มีสารอันตราย จากการบำบัดน้ำเสียอุตสาหกรรม โดยวิธีอื่นๆ	
เรซินใช้งานแล้วจากระบบผลิตน้ำใช้ อุตสาหกรรม	19 09 05 เรซินแลกเปลี่ยนประจุที่ อิ่มตัว หรือใช้งานแล้ว	
เรซินใช้งานแล้วจากระบบบำบัดน้ำเสีย	19 08 06 เรซินแลกเปลี่ยนประจุที่ อิ่มตัว หรือใช้งานแล้ว	
ทรายใช้งานแล้วจากการผลิตกระแสไฟฟ้า ด้วยเตาแบบฟลูอิดไคส์เบด	10 01 24 ทรายจากกระบวนการ ฟลูอิดไคส์เบด	

วัสดุที่ไม่ใช่แล้ว	รหัสของเสีย	หมายเหตุ
ฉนวนกันความร้อน	17 06 01 ฉนวนที่มีแร่ใยหิน หรือ 17 06 03 ฉนวนที่มีหรือประกอบด้วย สารอันตราย หรือ 17 06 04 ฉนวนที่ไม่ใช่ 17 06 01 และ 17 06 03	
ของเสียจำพวกของเหลวจากการปรับสภาพ เพื่อนำไปเผาเป็นเชื้อเพลิงทดแทนในเตาเผา อุตสาหกรรม	19 02 08 ของเสียจำพวกของเหลวที่ เผาไหม้ได้ ที่มีสารอันตราย	การปรับสภาพและผสมรวมของเสีย จำพวกน้ำมัน ตัวทำละลาย และ กลูแลนที่ใช้แล้ว
ของเสียจำพวกของแข็งจากการปรับสภาพ เพื่อนำไปเผาเป็นเชื้อเพลิงทดแทนในเตาเผา ปูนซีเมนต์	19 02 09 ของเสียจำพวกของแข็งที่ เผาไหม้ได้ ที่มีสารอันตราย	การปรับสภาพและผสมรวมของเสีย จำพวกเศษผ้าปนเปื้อน กากสี/กากขาว ที่มีตัวทำละลาย เป็นต้น
ของเสียที่ผ่านการปรับสภาพเพื่อนำไปเผา ทำลายร่วมในเตาเผาปูนซีเมนต์	19 02 04 ของเสียผสมรวมที่มีของเสีย อันตรายอย่างน้อยหนึ่งชนิดผสมอยู่	การปรับสภาพและผสมรวมของเสียที่ ไม่สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนใน เตาเผาปูนซีเมนต์ได้
หินเจียรที่ใช้งานแล้ว	12 01 20 วัสดุเจียรและบดที่ใช้งาน แล้วที่มีสารอันตราย หรือ 12 01 21 วัสดุเจียรและบดที่ใช้งาน แล้ว	

3.3 เอกสารประกอบการยื่นคำขออนุญาต

เอกสารของโรงงานผู้ก่อให้เกิดของเสีย

1. สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน หรือสำเนาหนังสือรับรองจากสำนักงาน
อุตสาหกรรมจังหวัด (กรณีของโรงงานในเขตประกอบการอุตสาหกรรม) หรือสำเนาใบอนุญาตการใช้ที่ดิน
และประกอบ กิจการในนิคมอุตสาหกรรม (กรณีของโรงงานในเขตพื้นที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)
2. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (ระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่
ยื่นคำขออนุญาต) พร้อมสำเนาบัตรประชาชนของผู้มีอำนาจลงนาม
3. หนังสือมอบอำนาจต้นฉบับ พร้อมติดอากรแสตมป์ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)

4. เอกสารอธิบายและแสดงรายละเอียดกระบวนการผลิตและจุดที่เกิดของเสีย

5. กรณีที่รื้อวัสดุที่ไม่ใช้แล้วกำกับด้วยอักษรภาษาอังกฤษ “HM” ต้องแสดงผลวิเคราะห์ค่าความเข้มข้นทั้งหมดของสิ่งเจือปน (Total Concentration Analysis) และ/หรือผลวิเคราะห์ด้วยวิธีสกัดสาร (Waste Extraction Test) แล้วแต่กรณี

6. รายละเอียดอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น หากเป็นวัสดุปนเปื้อน ควรระบุว่าปนเปื้อนด้วยสิ่งใด หากเป็นสารเคมี ควรแนบเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Material Safety Data Sheet : MSDS) มาด้วย

7. หนังสือแต่งตั้งตัวแทนที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรณีที่ผู้ก่อกำเนตวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเป็นผู้แต่งตั้งตัวแทนรวบรวมและขนส่ง)

เอกสารของผู้รับบำบัดหรือกำจัด

1. สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน หรือสำเนาหนังสือรับรองจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด (กรณีของโรงงานในเขตประกอบการอุตสาหกรรม) หรือสำเนาใบอนุญาตการใช้ที่ดินและประกอบ กิจการในนิคมอุตสาหกรรม (กรณีของโรงงานในเขตพื้นที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)

2. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (ระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ยื่นขอสำเนาหนังสือรับรอง) พร้อมสำเนาบัตรประชาชนของผู้มีอำนาจลงนาม

3. หนังสือมอบอำนาจต้นฉบับ พร้อมติดอากรแสตมป์ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)

4. หนังสือการยินยอมระหว่างผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ เพื่อประกันความรับผิดชอบ-Liability (กอ.1) ต้นฉบับ กรณีที่เป็นของเสียอันตราย

5. หนังสือแต่งตั้งตัวแทนที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรณีที่ผู้รับบำบัดหรือกำจัดเป็นผู้แต่งตั้งตัวแทนรวบรวมและขนส่ง)

เอกสารอื่นๆ ที่ต้องแนบเพิ่มเติมในแต่ละกรณี

1. กรณีนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายไปหมักทำปุ๋ยโดยบุคคลธรรมดา กลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่โรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ต้องแนบผลวิเคราะห์ทางองค์ประกอบของปุ๋ย และมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัด หรือกรมวิชาการเกษตร

2. กรณีนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายมาใช้เป็นอาหารเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ เศษแป้งหรือเส้นหมี่จากข้าว เปลือกและแกนข้าวโพด เปลือกสับปะรด มะเขือเทศ เศษปลา เศษปลาหมึก ฯลฯ โดยผู้รับดำเนินการ โดยวิธีนี้จะต้องแสดงหลักฐานและเอกสารรับรองจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องหรือสหกรณ์การเลี้ยงสัตว์ หรือมีอาชีพเป็นเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ พร้อมเอกสารเกี่ยวกับโฉนดที่ดินที่ใช้ประโยชน์ในการนี้มาแสดงประกอบการพิจารณาอนุญาต

3. การนำไปใช้ประโยชน์ใหม่ด้วยวิธีอื่นๆ ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ ให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่ว่าสามารถนำไปดำเนินการได้จริง ในบางกรณีเจ้าหน้าที่อาจต้อง

ไปตรวจโรงงาน ทั้งนี้ ต้องแสดงผังกระบวนการนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ และแผนผังแสดงแหล่งกำเนิดของวัสดุที่ไม่ใช้แล้วด้วย

4. การขายวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายให้ร้านค้าของเก่าหรือบุคคลธรรมดา เพื่อรวบรวมและจัดส่งให้โรงงานลำดับที่ 105 คัดแยกวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย จะต้องมีสัญญาซื้อขายหรือหนังสือรับรองจากโรงงานผู้รับดำเนินการปลายทางที่ระบุระยะเวลาในการรับซื้อจากร้านค้าของเก่าหรือบุคคลธรรมดาที่ชัดเจน หรือมีสัญญาซื้อขายหรือหนังสือรับรองแต่ละช่วงให้ครบถ้วน

5. เอกสารอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการพิจารณาในแต่ละกรณี

3.4 ประเภทของวิธีกำจัดและผู้รับบำบัดหรือกำจัด

3.4.1 ประเภทของวิธีกำจัด

ใช้เลข 3 หลักสำหรับกำหนดรหัสการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (Treatment and Disposal codes) ในการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตาม แบบ สก. 3 และในการขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณ โรงงาน ดังต่อไปนี้

1) การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว สามารถแบ่งเป็น 8 ประเภท ดังนี้

ประเภท 01	การคัดแยก (Sorting)
ประเภท 02	การกักเก็บในภาชนะบรรจุ (Storage)
ประเภท 03	การนำกลับมาใช้ซ้ำ (Reuse)
ประเภท 04	การนำกลับมาใช้ประโยชน์อื่น (Recycle)
ประเภท 05	การนำกลับคืนมาใหม่ (Recovery)
ประเภท 06	การบำบัด (Treatment)
ประเภท 07	การกำจัด (Disposal)
ประเภท 08	การจัดการด้วยวิธีอื่นๆ

2) รหัสเลข 3 หลัก สำหรับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ตาม 8 ประเภทในข้อ 1) มีดังนี้

011 คัดแยกประเภทเพื่อจำหน่ายต่อ (sorting) หมายถึง การขายหรือส่งให้โรงงานลำดับที่ 105 คัดแยกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว เพื่อนำไปคัดแยกก่อนส่งไปใช้ประโยชน์ใหม่ในโรงงานลำดับอื่น ๆ

021 กักเก็บในภาชนะบรรจุ (storage) ให้ระบุลักษณะการกักเก็บและภาชนะบรรจุ หมายถึง การจัดเก็บไว้ภายในโรงงานของผู้ก่อกำเนิดของเสีย ในกรณีที่ยังไม่ได้ขออนุญาตนำออกนอกบริเวณโรงงาน เพื่อนำไปบำบัด หรือกำจัด หรือนำไปใช้ประโยชน์อื่น

031 เป็นวัตถุดิบทดแทน (use as raw material substitution) ให้ระบุ กระบวนการหรือผลิตภัณฑ์ หมายถึง วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติเหมาะสมที่ใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนใน

กระบวนการผลิตของโรงงาน เช่น การนำเศษริมน้ำ หรือเศษด้ายจากโรงงานทอผ้าไปใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนในโรงงานปั่นด้าย การนำเศษกระดาษไปเป็นวัตถุดิบทดแทนในโรงงานผลิตกระดาษ การนำเศษเหล็กไปหลอมหล่อใหม่ในโรงงานหลอมเหล็ก การนำเศษพลาสติกไปหลอมใหม่ในโรงงานหลอมเศษพลาสติก การนำเศษแก้วไปหลอมใหม่ในโรงงานผลิตแก้ว หรือการนำถั่วลอยจากการใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงไปใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนปูนซีเมนต์ในโรงงานคอนกรีตผสมเสร็จ ฯลฯ

032 ส่งกลับผู้ขายเพื่อกำจัด (return to original producer for disposal) ให้ระบุชื่อผู้ขายที่รับคืน หมายถึง การส่งกลับผลิตภัณฑ์ที่หมดอายุการใช้งานแล้วให้แก่โรงงานผู้ผลิต เพื่อนำไปบำบัดหรือกำจัด หรือนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น การส่งยางรถยนต์ใช้แล้วคืนโรงงานผู้ผลิต ฯลฯ ทั้งนี้ การส่งกลับผู้ขายเพื่อกำจัดนั้น ผู้ขายที่รับวัสดุที่ไม่ใช้แล้วดังกล่าวกลับคืนไป จะต้องขออนุญาตเพื่อนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปบำบัด หรือกำจัด หรือใช้ประโยชน์ใหม่ที่อื่นด้วย

033 ส่งกลับผู้ขายเพื่อนำกลับไปบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำ (reuse container; to be refilled) ให้ระบุชื่อผู้ขายที่รับคืน หมายถึง การส่งภาชนะบรรจุคืนโรงงานผู้ผลิต เพื่อนำกลับไปบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำ เช่น กรณีการส่งถังบรรจุกรด/ด่างคืนโรงงานผู้ผลิต หรือโรงงานผลิตหรือแบ่งบรรจุสารเคมีนั้น ๆ

039 นำกลับมาใช้ซ้ำด้วยวิธีอื่นๆ (other reuse methods) ให้ระบุ หมายถึง การนำกลับไปใช้ซ้ำด้วยวิธีอื่นๆ ที่ไม่ใช่กรณีเป็นวัตถุดิบทดแทนหรือนำกลับไปบรรจุใหม่ เช่น การนำแกนสายไฟ หรือด้ายกลับไปใช้ซ้ำในโรงงานผู้ผลิต

041 เป็นเชื้อเพลิงทดแทน (use as fuel substitution or burn for energy recovery) หมายถึง การนำของเสียที่มีค่าความร้อนและมีสภาพเหมาะสมไปเป็นเชื้อเพลิงทดแทนในเตาเผาปูนซีเมนต์

042 ทำเชื้อเพลิงผสม (fuel blending) หมายถึง การนำเอาวัสดุที่ไม่ใช้แล้วมาผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ หรือผสมกันเพื่อให้เป็นเชื้อเพลิงสังเคราะห์ ซึ่งได้แก่ การขายหรือส่งให้โรงงานลำดับที่ 106 นำน้ำมันหรือตัวทำละลายที่ใช้งานแล้วไปผลิตเป็นเชื้อเพลิงผสม

043 เผาเพื่อเอาพลังงาน (burn for energy recovery) ให้ระบุลักษณะการเผา

044 เป็นวัตถุดิบทดแทนในเตาเผาปูนซีเมนต์ (use as co-material in cement kiln or rotary kiln) ให้ระบุผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่จะนำไปเป็นวัตถุดิบทดแทนในเตาเผาปูนซีเมนต์ จะต้องมียอดประกอบของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์ ได้แก่ แคลเซียม อะลูมินา เหล็ก หรือซิลิกา เช่น ทรายขัดผิวที่ใช้แล้ว Scale เหล็กจากกระบวนการรีดร้อน เป็นต้น

049 นำกลับมาใช้ประโยชน์อีกด้วยวิธีอื่นๆ (other recycle methods) ให้ระบุ หมายถึง วิธีนำกลับมาใช้ประโยชน์อีกด้วยวิธีอื่นๆ นอกเหนือจากวิธี 041-044

051 เข้ากระบวนการนำตัวทำละลายกลับมาใหม่ (solvent reclamation/regeneration) หมายถึง การนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วประเภทตัวทำละลายส่งให้โรงงานลำดับที่ 106 เพื่อกลั่นและนำกลับมาใช้ใหม่ได้แก่ ทินเนอร์ โทลูอีน ไซลีน เมทิลีนคลอไรด์ อะซีโตน ไตรคลอโรเอทิลีน ฯลฯ

052 เข้ากระบวนการนำโลหะกลับมาใหม่ (reclamation/regeneration of metal and metal compounds) หมายถึง การนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบของโลหะมาผ่านกระบวนการสกัดหรือนำโลหะกลับมาใช้ใหม่ เช่น การนำน้ำยาล้างฟิล์มมาผ่านกระบวนการสกัดเงิน การนำเถ้าจากการหลอมโลหะมีค่าของโรงงานผลิตเครื่องประดับไปสกัดโลหะมีค่า ฯลฯ

053 เข้ากระบวนการคืนสภาพกรด/ด่าง (acid/base regeneration)

054 เข้ากระบวนการคืนสภาพตัวเร่งปฏิกิริยา (catalyst regeneration)

059 นำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วอื่นๆ กลับคืนมาใหม่ (other recovery unlisted materials) ให้ระบุ หมายถึง การนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วอื่นๆ กลับคืนมาใหม่ นอกจากวิธี 051-054

061 บำบัดด้วยวิธีชีวภาพ (biological treatment) หมายถึง การบำบัดโดยใช้วิธีระบบตะกอนเร่ง (Activated sludge) ระบบย่อยสลายแบบไร้อากาศ (Anaerobic digestion) การหมัก (Composting) ระบบบ่อฝัง (Stabilization pond) ฯลฯ

062 บำบัดด้วยวิธีทางเคมี (chemical treatment) หมายถึง การบำบัดโดยใช้วิธีการปรับค่าความเป็นกรดด่างและทำให้เป็นกลาง (Neutralization and pH adjustment) การทำปฏิกิริยาออกซิเดชัน รีดักชัน (Oxidation / reduction reactions) การแยกด้วยไฟฟ้า (Electrodialysis) การตกตะกอน (Precipitation) การทำลายสารประกอบฮาโลเจน (Dehalogenation) ฯลฯ

063 บำบัดด้วยวิธีทางกายภาพ (physical treatment) หมายถึง การบำบัดโดยใช้วิธีการเหวี่ยงแยก (Centrifugation) การกลั่นแยกด้วยไอน้ำ (Steam Distillation and Steam stripping) การกรองผ่านตัวกรองหลายชั้น (Multi-media filtration) การทำระเหย (Evaporation) การแยกด้วยแรงโน้มถ่วง (Gravity thickening) การแยกด้วยเครื่องแยกน้ำและน้ำมัน (Oil/water separator or Coalescence separator) ฯลฯ

064 บำบัดด้วยวิธีทางเคมีกายภาพ (physico-chemical treatment) หมายถึง การดูดซับด้วยถ่านกัมมันต์ (Activated carbon adsorption) การแลกเปลี่ยนประจุ (Ion exchange) การกรองรีดน้ำ (Filter press, Dewatering, Vacuum filtration and belt-press filtration) การสกัดของเหลวด้วยของเหลว (Liquid/liquid extraction) ฯลฯ

065 บำบัดน้ำเสียด้วยวิธีทางเคมีกายภาพ (physico-chemical treatment of wastewater) หมายถึง การนำเอาวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเหลว (liquid waste or aqueous waste) หรือน้ำเสีย (wastewater) ไปบำบัดทางเคมีหรือกายภาพเพื่อทำลายฤทธิ์ ได้แก่ การส่งน้ำเสียไปบำบัดด้วยวิธีเคมีกายภาพที่โรงงานลำดับที่ 101 ระบบบำบัดน้ำเสียรวมซึ่งอยู่นอกบริเวณโรงงาน

066 เข้าระบบบำบัดน้ำเสียรวม (direct discharge to central wastewater treatment plant)

067 ปรับเสถียรด้วยวิธีทางเคมี (chemical stabilization)

- 068** ปรับเสถียร/ตรึงทางเคมีโดยใช้ซีเมนต์หรือวัสดุ pozzolanic (chemical fixation using cementitious and/or pozzolanic material) หมายถึง การบำบัดด้วยวิธีการตรึงด้วยสารเคมี (Chemical fixation) การทำให้เป็นก้อนแข็งด้วยสารประสาน (Pozzolanic and cement base solidification) ฯลฯ
- 069** วิธีบำบัดอื่นๆ เพื่อลดค่าความเป็นอันตราย (other detoxification methods) ให้ระบุ หมายถึง การบำบัดด้วยวิธีลดค่าความเป็นอันตรายอื่นๆ นอกเหนือจากวิธี 061-068
- 071** ฝังกลบตามหลักสุขาภิบาล (sanitary landfill) เฉพาะสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น
- 072** ฝังกลบอย่างปลอดภัย (secure landfill) หมายถึง การฝังกลบวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นของเสียอันตรายซึ่งอยู่ในรูปที่คงตัว (เสถียร) ไปฝังกลบในหลุมฝังกลบแบบ Secure Landfill โดยไม่ต้องนำไปปรับเสถียรก่อน
- 073** ฝังกลบอย่างปลอดภัย เมื่อทำการปรับเสถียรหรือทำให้เป็นก้อนแข็งแล้ว (secure landfill of stabilized and/or solidified wastes) หมายถึง การนำเอาวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นของเสียอันตรายที่ผ่านการปรับเสถียรเพื่อทำลายฤทธิ์และให้อยู่ในรูปที่คงตัวแล้วไปฝังกลบในหลุมฝังกลบแบบ Secure Landfill
- 074** เผาทำลายในเตาเผาขยะทั่วไป (burn for destruction) เฉพาะสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น
- 075** เผาทำลายในเตาเผาเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย (burn for destruction in hazardous waste incinerator)
- 076** เผาทำลายร่วมในเตาเผาปูนซีเมนต์ (co-incineration in cement kiln) หมายถึง การนำวัสดุที่ไม่ใช่แล้วซึ่งไม่มีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติเป็นวัตถุติดทนหรือเป็นเชื้อเพลิงทดแทนสำหรับใช้เผาในเตาเผาปูนซีเมนต์ ไปผ่านกระบวนการปรับสภาพเพื่อให้อยู่ในรูปที่สามารถนำไปเผาทำลายในเตาเผาปูนซีเมนต์ ก่อนส่งไปเผาทำลายร่วมในเตาเผาปูนซีเมนต์
- 077** อัดฉีดลงบ่อใต้ดิน หรือชั้นดินใต้ทะเล (Deepwell or underground injection; sea-bed insertion)
- 079** กำจัดด้วยวิธีอื่นๆ (other disposal methods) ให้ระบุ หมายถึง การกำจัดด้วยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือจากวิธี 071-077
- 081** รวบรวมและส่งออกนอกประเทศ (collect and export) หมายถึง การรวบรวมวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเพื่อการส่งออกไปจัดการนอกประเทศเท่านั้น เช่น กรณีการส่งของเสียอันตรายให้ผู้รับใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตราย (วอ.6)

082 ถมทะเลหรือที่ลุ่ม (land reclamation) การถมที่ลุ่มจะอนุญาตในกรณีที่เป็นสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายซึ่งมีองค์ประกอบของดิน หิน ปูน ทราย เช่น เศษอิฐ หิน ปูน ทราย หรือกระเบื้องที่ผ่านการอบด้วยความร้อนแล้ว ฯลฯ

083 หมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงคุณภาพดิน (composting or soil conditioner) จะอนุญาตเฉพาะสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น โดยจะพิจารณาอนุญาตให้นำวัสดุที่ไม่ใช่แล้วไปหมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงคุณภาพดินใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1) การนำกลับมาใช้หมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงคุณภาพดิน ได้แก่ เศษพืช เศษสัตว์ ทั้งนี้ กรณีที่จะนำกากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียหรือเถาที่หลุดจากการเผาไหม้ไปทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดิน จะต้องนำกากตะกอนหรือเถานั้นไปวิเคราะห์หาองค์ประกอบของปุ๋ย และมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานเกษตรจังหวัด หรือกรมวิชาการเกษตรว่ากากตะกอนหรือเถาดังกล่าวสามารถนำไปใช้เป็นสารปรับปรุงดินหรือปุ๋ยได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2) การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ได้แก่ การผลิตเป็นปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ผู้รับดำเนินการจะต้องเป็นโรงงานประกอบกิจการ โรงงานเกี่ยวกับการทำปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ โดยจะต้องแนบผลวิเคราะห์ที่แสดงว่าวัสดุที่ไม่ใช่แล้วดังกล่าวเป็นของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย

084 ทำอาหารสัตว์ (animal feed) จะอนุญาตเฉพาะสิ่งปลูกสร้างหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น โดยจะพิจารณาอนุญาตให้นำวัสดุที่ไม่ใช่แล้วไปดำเนินการทำอาหารสัตว์ใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1) การนำกลับมาใช้เป็นอาหารเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ เศษแป้งหรือเส้นหมี่จากข้าว เปลือกและแกนข้าวโพด เปลือกสับปะรด มะเขือเทศ เศษปลา เศษปลาหมึก ฯลฯ ซึ่งผู้รับดำเนินการโดยวิธีนี้จะต้องแสดงหลักฐานและเอกสารรับรองจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องหรือสหกรณ์การเลี้ยงสัตว์ หรือมีอาชีพเป็นเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ พร้อมเอกสารเกี่ยวกับชนิดที่ดินที่ใช้ประโยชน์ในการนี้มาแสดงประกอบการพิจารณาอนุญาต

2) การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น การนำมาผลิตหรือผสมอาหารสัตว์ ได้แก่ ก้างปลา เศษปลา หัวกุ้ง เปลือกกุ้ง ฯลฯ ผู้รับดำเนินการด้วยวิธีนี้จะต้องประกอบกิจการ โรงงานเกี่ยวกับการผลิตหรือผสมอาหารสัตว์

3.4.2 ประเภทของผู้รับดำเนินการ

โรงงานลำดับที่ 101 ได้แก่ ผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ เกี่ยวกับ การเผา การบำบัดน้ำเสีย

โรงงานลำดับที่ 105 ได้แก่ ผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกและ/หรือฝังกลบวัสดุที่ไม่ใช่แล้วตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

โรงงานลำดับที่ 106 ได้แก่ ผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำเอาวัสดุที่ไม่ใช้แล้วมาผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรมเพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

โรงงานลำดับอื่นๆ ได้แก่ โรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการต่างๆ ที่สามารถนำเอาวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปเป็นวัตถุดิบได้ (ซึ่งประเภทของวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจะเป็นชนิดเดียวกับวัตถุดิบที่ใช้อยู่ เช่น เศษไม้ กระจก เศษพลาสติก ฯลฯ)

ผู้รับดำเนินการอื่น ๆ ที่กรมโรงงานให้ความเห็นชอบ โดยจะพิจารณาถึงความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์ เช่น ผู้ได้รับใบอนุญาตส่งออกวัตถุดิบอันตราย (วอ.6) บุคคลธรรมดา กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร หน่วยงานราชการ เป็นต้น

3.4.3 หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาต

3.4.3.1 หลักการโดยรวม

เพื่อให้มั่นใจว่าวัสดุที่ไม่ใช้แล้วได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยผู้ที่ได้รับอนุญาต หรือผู้ที่สามารถจัดการกับวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้น ได้อย่างเหมาะสม โดยจะพิจารณาตามเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการ โรงงานของผู้รับดำเนินการบำบัดหรือกำจัดด้วย

3.4.3.2 หลักเกณฑ์สำหรับวิธีกำจัด/บำบัด หรือนำไปใช้ประโยชน์ฯ

1) การคัดแยกประเภทเพื่อจำหน่ายต่อ (sorting) สำหรับกรณีของวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย ได้แก่ เศษไม้ เศษกระจก เศษพลาสติกหรือยางสังเคราะห์ เศษผ้า เศษโลหะต่างๆ ที่ไม่อยู่ในรูปของเกลือโลหะ จะอนุญาตให้เฉพาะในกรณีที่ส่งให้กับโรงงานลำดับที่ 105 คัดแยกวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น และจะพิจารณาตามเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการ โรงงานของผู้รับดำเนินการบำบัดหรือกำจัดด้วย

ทั้งนี้ การขายวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายดังกล่าวให้ร้านค้าของเก่า หรือบุคคลธรรมดาเพื่อรวบรวมและจัดส่งให้โรงงานลำดับที่ 105 คัดแยกวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย จะต้องมียกยอซื้อขายหรือหนังสือรับรองจากโรงงานผู้รับดำเนินการปลายทางที่ระยะเวลาในการรับซื้อจากร้านค้าของเก่าหรือบุคคลธรรมดาที่ชัดเจน หรือมียกยอซื้อขายหรือหนังสือรับรองแต่ละช่วงให้ครบถ้วน ทั้งนี้ในแบบคำขออนุญาต (สก.2) จะต้องระบุเลขทะเบียน โรงงานของโรงงานผู้รับดำเนินการปลายทาง บางกรณีอาจต้องแสดงจุดที่เกิดวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้น เพื่อแสดงว่าไม่มีการปนเปื้อนด้วยของเสียอันตราย

2) การขายหรือบริจาคให้กับบุคคลธรรมดา กลุ่มชาวบ้าน กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร ฯลฯ จะพิจารณาอนุญาตให้เฉพาะวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย และจะพิจารณาถึงความเหมาะสมของปริมาณที่จะนำไปใช้ประโยชน์ ได้แก่

- การส่งเศษผ้าหรือเศษด้ายหรือเศษฟองน้ำ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ เช่น ทำพรมเช็ดเท้า ยัดตุ๊กตา / ที่นอน
- การนำเศษไม้หรือจี้เกล็ดที่ไม่ปนเปื้อนของเสียอันตรายไปใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนในการปรุงอาหารหรือเผาข้าวหลาม หรือทำตุ๊กตาจากจี้เกล็ด ฯลฯ
- การนำเศษอิฐ หิน ปูน กระเบื้องไปถมที่ลุ่ม

3) การนำไปทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงคุณภาพดิน จะอนุญาตเฉพาะสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายเท่านั้น โดยจะพิจารณาอนุญาตให้นำวัสดุที่ไม่ใช่แล้วไปหมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงคุณภาพดินใน 2 ลักษณะ ดังนี้

- การนำกลับมาใช้หมักทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงคุณภาพดิน จะพิจารณาอนุญาตเฉพาะเศษพืช เศษสัตว์ ทั้งนี้ กรณีที่จะนำกากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียหรือเก่าที่เหลือจากการเผาไหม้ไปทำปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดิน จะต้องนำกากตะกอนหรือเก่านั้นไปวิเคราะห์หาค่าองค์ประกอบของปุ๋ย และมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัด หรือกรมวิชาการเกษตร ว่ากากตะกอนหรือเก่าดังกล่าวสามารถนำไปใช้เป็นสารปรับปรุงดินหรือปุ๋ยได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

- การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ได้แก่ การผลิตเป็นปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพผู้รับดำเนินการจะต้องเป็นโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ โดยจะต้องแนบผลวิเคราะห์ที่แสดงว่าวัสดุที่ไม่ใช่แล้วดังกล่าวเป็นของเสียที่ไม่เป็นของเสียอันตราย

4) การนำไปถมที่ จะอนุญาตในกรณีที่เป็นสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตรายซึ่งมีองค์ประกอบของดิน หิน ปูน ทราย เช่น เศษอิฐ หิน ปูน ทราย หรือกระเบื้องที่ผ่านการอบด้วยความร้อนแล้ว กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำดี หรือการผลิตน้ำประปา ฯลฯ อย่างไรก็ตาม จะต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของวัสดุที่ไม่ใช่แล้วด้วย เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดมลพิษดินในระยะยาว โดยจะต้องมีหนังสือยินยอมจากเจ้าของที่ดิน พร้อมสำเนาโฉนดที่ดิน

5) วัสดุคิบทดแทน (use as raw material substitution) สำหรับกรณีของวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย ได้แก่ เศษไม้ เศษกระดาษ เศษพลาสติกหรือยางสังเคราะห์ เศษผ้า เศษโลหะต่างๆ ที่ไม่อยู่ในรูปของเกลือโลหะ จะอนุญาตให้เฉพาะในกรณีที่ส่งให้กับโรงงานลำดับอื่นๆ ที่สามารถนำวัสดุที่ไม่ใช่แล้วดังกล่าวไปใช้เป็นวัสดุคิบทดแทนในกระบวนการผลิตของโรงงานได้ เช่น

- การส่งเศษกระดาษให้โรงงานลำดับที่ 40(1) ประกอบกิจการอัดเศษกระดาษหรือโรงงานลำดับที่ 38 ประกอบกิจการผลิตกระดาษ

- การส่งเศษโลหะให้โรงงานลำดับที่ 64(11) ประกอบกิจการอัดเศษโลหะ หรือโรงงานลำดับที่ 59 หรือ 60 ประกอบกิจการหลอมหล่อโลหะ
- การส่งเศษพลาสติกให้โรงงานลำดับที่ 53(5) หรือ 53(9) บดย่อยเศษพลาสติก หรือโรงงานหลอมหล่อพลาสติกจากเศษพลาสติกเก่า

ทั้งนี้ จะพิจารณาตามเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการ โรงงานของผู้รับดำเนินการแต่ละรายด้วย

6) การนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ที่ไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายจะต้องมีเอกสารหรือหลักฐานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่ว่าสามารถนำไปดำเนินการได้จริง ในบางกรณีเจ้าหน้าที่อาจต้องมีการไปตรวจโรงงาน ทั้งนี้ ต้องแสดงผังกระบวนการนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ และแผนผังแสดงแหล่งกำเนิดของวัสดุที่ไม่ใช่แล้วเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

7) การฝังกลบอย่างปลอดภัย (secure landfill) และการฝังกลบอย่างปลอดภัย เมื่อทำการปรับเสถียรหรือทำให้เป็นก้อนแข็งแล้ว (secure landfill of stabilized and/or solidified wastes)

ในเบื้องต้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่อนุญาตให้นำไปฝังกลบอย่างปลอดภัย และการฝังกลบอย่างปลอดภัย เมื่อทำการปรับเสถียรหรือทำให้เป็นก้อนแข็งแล้ว ได้แก่

- สารอินทรีย์ที่มีค่า Total Organic Carbon (TOC) เกิน 3% หรือค่า Total Petroleum Hydrocarbon (TPH) เกิน 3%
- วัสดุที่ปนเปื้อนน้ำมัน ตัวทำละลาย ได้แก่ ผ้า ถุงมือ ขี้เลื่อย ทราย ทราย กรวด กากสีหรือกากตะกอนที่ปนเปื้อน
- น้ำเสียปนเปื้อนไฮโดรคาร์บอนหรือ Emulsifier น้ำเสียปนเปื้อนน้ำมัน น้ำหล่อเย็น น้ำที่ปนเปื้อนน้ำมันและไขมัน
- น้ำเสียที่มีองค์ประกอบของโลหะหนัก
- น้ำเสียหรือสารเคมีเหลวที่มีสภาพเป็นกรดหรือด่าง
- ของเสียที่เป็นสารอินทรีย์หรือปนเปื้อนด้วยสารอินทรีย์ซึ่งมีสภาพเป็นของเหลวอิสระ ได้แก่ ตัวสารเคมี สกปรกเหล็กปนเปื้อนน้ำหล่อเย็น (Coolant) กระจังสปริงซึ่งมีสารเคมี (Free liquid) ต้องแยกสารเคมีนั้นออก เพื่อส่งไปกำจัดด้วยวิธีอื่นที่เหมาะสม จากนั้นภาชนะบรรจุนั้นๆ จึงจะอนุญาตให้นำไปปรับเสถียรและฝังกลบอย่างปลอดภัยได้
- สารอินทรีย์ที่ปนเปื้อนโลหะหนัก เช่น ทรายกรวดที่ปนเปื้อนโลหะหนัก

ทั้งนี้ หากผู้รับบำบัดหรือกำจัดวัสดุที่ไม่ใช่แล้วมีข้อโต้แย้ง สามารถชี้แจงเหตุผล และแสดงเอกสารข้อมูลทางวิชาการต่อเจ้าหน้าที่ได้

8) การเผาร่วมในเตาเผาปูนซีเมนต์ (Co-Incineration)

กรณีของการนำกากตะกอนหรือน้ำเสียที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นวัตถุอันตรายหรือ เชื้อเพลิงทดแทนไปเผาทำลายในเตาเผาปูนซีเมนต์จะพิจารณาจากรายงานการวิเคราะห์กระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA) ของผู้รับบำบัดหรือกำจัดวัสดุที่ไม่ใช่แล้วแต่ละราย ทั้งนี้ ห้าม นำน้ำล้าง Boiler / Heat Exchanger หรือน้ำเกลือเข้มข้นไปเผาทำลายในเตาเผาปูนซีเมนต์

หากผู้รับบำบัดหรือกำจัดวัสดุที่ไม่ใช่แล้วมีข้อโต้แย้ง สามารถชี้แจงเหตุผลและ แสดงเอกสารข้อมูลทางวิชาการต่อเจ้าหน้าที่ได้

9) การบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีเคมีกายภาพ จะพิจารณาอนุญาตเฉพาะน้ำเสียจากการ ชุบโลหะ น้ำล้างชิ้นงานจากการชุบโลหะ หรือกรด/ด่าง หรือน้ำเสียที่มีโลหะหนักปนเปื้อน หรือน้ำเสียจาก การฟอกย้อม และสำหรับน้ำเสียประเภทอื่นๆ จะพิจารณาตามรายงานการวิเคราะห์กระทบ สิ่งแวดล้อมของโครงการนั้นๆ ห้ามรับน้ำเกลือเข้มข้น

10) การส่งออกไปนอกประเทศ ต้องพิจารณาว่าเป็นวัตถุอันตราย หรือเป็นของเสีย อันตรายตามอนุสัญญาบาเซลหรือไม่ หากเป็นวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการขออนุญาตส่งออกวัตถุอันตราย ตามกฎหมายวัตถุอันตราย หากเป็นของเสียอันตรายตามอนุสัญญาบาเซล จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของ อนุสัญญาบาเซล กรณีที่เป็นวัตถุอันตรายจะต้องแนบใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตราย (วอ.6) กรณีที่ไม่เป็น ของเสียอันตรายและไม่ใช่วัตถุอันตรายจะต้องแสดงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้รับดำเนินการในต่างประเทศ และ หนังสือรับรองหรือสัญญาซื้อขายวัสดุที่ไม่ใช่แล้วดังกล่าว

11) การส่งกลับผู้ขาย จะอนุญาตเฉพาะการส่งภาชนะบรรจุคืน โรงงานผู้ผลิต เพื่อนำ กลับไปบรรจุใหม่หรือใช้ซ้ำ เช่น กรณีการส่งถังบรรจุกรด/ด่างคืน โรงงานผู้ผลิต หรือ โรงงานผลิตหรือแบ่ง บรรจุสารเคมีนั้น ๆ

3.4.5 หลักเกณฑ์การพิจารณาเกี่ยวกับเอกสาร

1. เอกสารที่ยื่นต้องถูกต้องและครบถ้วน มีรายละเอียดเพียงที่เจ้าหน้าที่จะใช้ในการ พิจารณา โดยระยะเวลาที่อนุญาตไม่เกิน 1 ปี

2. การยื่นแบบคำขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วออกนอกบริเวณ โรงงานตาม แบบ สก.2 ให้ระบุรายละเอียดต่างๆ ให้ครบถ้วน

- ปริมาณที่ขออนุญาตให้ประเมินตลอดช่วงระยะเวลาที่จะขออนุญาตเป็น “ตัน”
- ระยะเวลาที่ขออนุญาตต้องมากกว่า 1 เดือน นับจากวันที่ยื่นขออนุญาต

- หนังสือแจ้งผลการพิจารณาจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ระบุไว้ในหนังสือแจ้งผล และจะไม่มีผลย้อนหลัง

3. อายุของหนังสือแจ้งผลการพิจารณาจะพิจารณาจากระยะเวลาที่อยู่ในแบบคำขอ และที่ระบุในสัญญา หรือหนังสือยินยอมการซื้อขาย หรือหนังสือประกันความรับผิด โดยจะระบุระยะเวลาอนุญาตตามวันหมดอายุที่สั้นที่สุดของเอกสารดังกล่าว แต่ไม่เกิน 1 ปีนับจากวันที่เริ่มต้นของหนังสือแจ้งผล

4. ปริมาณที่อนุญาตจะพิจารณาจากข้อมูลที่ระบุในแบบคำขอ และที่ระบุในสัญญาหรือหนังสือยินยอมการซื้อขายหรือหนังสือประกันความรับผิด โดยจะพิจารณาอนุญาตตามปริมาณที่น้อยที่สุดตามระบุไว้ในเอกสารดังกล่าว

5. ผลวิเคราะห์ต้องวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมและสามารถวิเคราะห์ประเภทของสารมลพิษตามที่ได้รับอนุญาต โดยใบรายงานผลวิเคราะห์ต้องระบุรายละเอียด ดังนี้

5.1 ชื่อและเลขทะเบียนของห้องปฏิบัติการวิเคราะห์

5.2 ชื่อโรงงานที่ก่อให้เกิดวัสดุที่ไม่ใช่แล้วพร้อมเลขทะเบียนโรงงาน

5.3 ชื่อวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว

5.5 ระบุวิธีการวิเคราะห์ว่าเป็นวิธี Total Concentration Analysis (mg/Kg) หรือ Waste Extraction Test (mg/l)

ทั้งนี้ ผลวิเคราะห์ควรมีอายุไม่เกิน 1 ปี

6. กรณีที่ใช้สำเนาหนังสือมอบอำนาจ จะต้องรับรองสำเนาโดยผู้รับมอบอำนาจ และติดอากรแสตมป์ 30 บาท ในกรณีที่มอบอำนาจให้ดำเนินการหลายอย่าง มากกว่า 1 ครั้ง

7. เจ้าของเอกสารต้องรับรองสำเนาเอกสารทุกฉบับ

8. หนังสือรับรองการซื้อต้องระบุระยะเวลาในการซื้อขายที่ชัดเจน

3.4.4 สถานที่ยื่นคำขอและสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

สำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา 6 กรมโรงงานอุตสาหกรรม ชั้น 4 ห้อง 408

โทรศัพท์ 0 2202 4165

0 2354 3183

โทรสาร 0 2202 4167

www.diw.go.th/iwmb/

เอกสารอ้างอิง

1. วลัยพร มุขสุวรรณ และคณะ ,กุมภาพันธ์ 2547. เอกสารแนะนำการใช้รหัสของเสียตามระบบสหภาพยุโรป. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
2. วราพรรณ ด้านอุตรา และคณะ, มีนาคม 2547. รายงานการศึกษาโครงการนำร่องแนวทางการจัดเก็บข้อมูลวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม : จังหวัดสมุทรปราการ , สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
3. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548, กรมโรงงานอุตสาหกรรม
4. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547, กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ตัวอย่างแบบฟอร์มเอกสาร

